

ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

25 Οκτωβρίου 2022

ΤΕΥΧΟΣ ΠΡΩΤΟ

Αρ. Φύλλου 202

ΝΟΜΟΣ ΥΠ' ΑΡΙΘΜ. 4984

Κύρωση της Σύμβασης μεταξύ της Ελληνικής Δημοκρατίας και της Γαλλικής Δημοκρατίας για την εξάλειψη της διπλής φορολογίας αναφορικά με φόρους εισοδήματος και την πρόληψη της φοροδιαφυγής και της φοροαποφυγής.

Η ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

Εκδίδομε τον ακόλουθο νόμο που ψήφισε η Βουλή:

ΠΙΝΑΚΑΣ ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΩΝ

Άρθρο πρώτο Κύρωση Σύμβασης και του συνοδευτικού αυτής Πρωτοκόλλου

Σύμβαση μεταξύ της Ελληνικής Δημοκρατίας και της Γαλλικής Δημοκρατίας για την εξάλειψη της διπλής φορολογίας αναφορικά με φόρους εισοδήματος και την πρόληψη της φοροδιαφυγής και της φοροαποφυγής

Κεφάλαιο I Πεδίο εφαρμογής της Σύμβασης

Άρθρο 1 Πρόσωπα που καλύπτονται

Άρθρο 2 Φόροι που καλύπτονται

Κεφάλαιο II Ορισμοί

Άρθρο 3 Γενικοί ορισμοί

Άρθρο 4 Κάτοικος

Άρθρο 5 Μόνιμη εγκατάσταση

Κεφάλαιο III Φορολογία εισοδήματος

Άρθρο 6 Εισόδημα από ακίνητη περιουσία

Άρθρο 7 Κέρδη επιχειρήσεων

Άρθρο 8 Διεθνείς ναυτιλιακές και αεροπορικές μεταφορές

Άρθρο 9 Συνδεδεμένες επιχειρήσεις

Άρθρο 10 Μερίσματα

Άρθρο 11 Τόκοι

Άρθρο 12 Δικαιώματα

Άρθρο 13 Ωφέλεια από κεφάλαιο

Άρθρο 14 Εισόδημα από απασχόληση

Άρθρο 15 Αμοιβές μελών Διοικητικού Συμβουλίου

Άρθρο 16 Καλλιτέχνες, αθλητές και μοντέλα

Άρθρο 17 Συντάξεις

Άρθρο 18 Κυβερνητικές υπηρεσίες

Άρθρο 19 Καθηγητές, δάσκαλοι, σπουδαστές, μαθητευόμενοι και εκπαιδευόμενοι

Άρθρο 20 Άλλα εισοδήματα

Κεφάλαιο IV Μέθοδοι για την εξάλειψη της διπλής φορολογίας

Άρθρο 21 Εξάλειψη της διπλής φορολογίας

Κεφάλαιο V Ειδικές διατάξεις

Άρθρο 22 Μη διακριτική μεταχείριση

Άρθρο 23 Διαδικασία αμοιβαίου διακανονισμού

Άρθρο 24 Ανταλλαγή πληροφοριών

Άρθρο 25 Συνδρομή για την είσπραξη φόρων

Άρθρο 26 Μέλη διπλωματικών και προξενικών αποστολών

Άρθρο 27 Άρνηση παροχής των προνομίων της Σύμβασης

Άρθρο 28 Τρόπος εφαρμογής

Άρθρο 29 Θέση σε ισχύ

Άρθρο 30 Καταγγελία της Σύμβασης

Πρωτόκολλο

Άρθρο δεύτερο Κατάργηση ν.δ. 4386/1964

Άρθρο τρίτο Έναρξη ισχύος

Άρθρο πρώτο

Κύρωση Σύμβασης και του συνοδευτικού αυτής Πρωτοκόλλου

Κυρώνονται και έχουν την ισχύ, που ορίζει η παρ. 1 του άρθρου 28 του Συντάγματος, η Σύμβαση μεταξύ της Ελληνικής Δημοκρατίας και της Γαλλικής Δημοκρατίας για την εξάλειψη της διπλής φορολογίας αναφορικά με φόρους εισοδήματος και την πρόληψη της φοροδιαφυγής και της φοροαποφυγής και το συνοδευτικό αυτής Πρωτόκολλο, που υπεγράφησαν στην Αθήνα, στις 11 Μαΐου 2022, τα πρωτότυπα κείμενα των οποίων στην ελληνική και γαλλική γλώσσα έχουν ως εξής:

ΣΥΜΒΑΣΗ
μεταξύ
της Ελληνικής Δημοκρατίας
και
της Γαλλικής Δημοκρατίας

για την εξάλειψη της διπλής φορολογίας αναφορικά με φόρους εισοδήματος και την πρόληψη της φοροδιαφυγής και της φοροαποφυγής.

Η Ελληνική Δημοκρατία

και

η Γαλλική Δημοκρατία,

επιθυμώντας να αναπτύξουν περαιτέρω τις οικονομικές σχέσεις τους και να ενισχύσουν τη συνεργασία τους σε φορολογικά θέματα,

αποσκοπώντας στη σύναψη Σύμβασης για την εξάλειψη της διπλής φορολογίας αναφορικά με τους φόρους επί του εισοδήματος, χωρίς να δημιουργούνται ευκαιρίες για μη επιβολή φορολογίας ή μειωμένη φορολογία μέσω φοροδιαφυγής ή φοροαποφυγής (συμπεριλαμβανομένης της αναζήτησης της ευνοϊκότερης σύμβασης [treaty-shopping], που στοχεύουν στην εξασφάλιση ελαφρύνσεων που προβλέπονται στην παρούσα Σύμβαση για το έμμεσο όφελος των κατοίκων τρίτων Κρατών),

συμφώνησαν τα ακόλουθα:

Κεφάλαιο Ι**ΠΕΔΙΟ ΕΦΑΡΜΟΓΗΣ ΤΗΣ ΣΥΜΒΑΣΗΣ****ΑΡΘΡΟ 1****ΠΡΟΣΩΠΑ ΠΟΥ ΚΑΛΥΠΤΟΝΤΑΙ**

Η παρούσα Σύμβαση εφαρμόζεται σε πρόσωπα, τα οποία είναι κάτοικοι ενός ή και των δύο Συμβαλλόμενων Κρατών.

ΑΡΘΡΟ 2**ΦΟΡΟΙ ΠΟΥ ΚΑΛΥΠΤΟΝΤΑΙ**

1. Η παρούσα Σύμβαση εφαρμόζεται στους φόρους εισοδήματος που επιβάλλονται για λογαριασμό ενός Συμβαλλόμενου Κράτους ή των πολιτικών του υποδιαίρεσεων ή των τοπικών ή περιφερειακών αρχών αυτού, ανεξάρτητα από τον τρόπο επιβολής τους.

2. Φόροι εισοδήματος θεωρούνται όλοι οι φόροι που επιβάλλονται στο συνολικό εισόδημα, ή σε στοιχεία του εισοδήματος, συμπεριλαμβανομένων των φόρων που επιβάλλονται στην ωφέλεια που προκύπτει από την εκποίηση κινητής ή ακίνητης περιουσίας, καθώς και των φόρων επί της υπεραξίας που προκύπτει από την ανατίμηση του κεφαλαίου.

3. Οι υφιστάμενοι φόροι επί των οποίων εφαρμόζεται Σύμβαση είναι ειδικότερα:

α) Στην περίπτωση της Γαλλίας:

(i) ο φόρος εισοδήματος ("impôt sur le revenu")·

(ii) ο φόρος εταιριών ("impôt sur les sociétés")·

(iii) οι εισφορές επί του φόρου εταιριών ("contributions sur l'impôt sur les sociétés")·

(iv) οι γενικευμένες εισφορές κοινωνικής ασφάλισης ("contributions sociales généralisées") και οι εισφορές για την εξόφληση του κοινωνικοασφαλιστικού χρέους ("contributions pour le remboursement de la dette sociale")

συμπεριλαμβανομένου οποιουδήποτε παρακρατούμενου φόρου ή προκαταβολής αναφορικά με τους προαναφερθέντες φόρους·

(στο εξής αποκαλούμενοι ως «Γαλλικός φόρος»).

β) Στην περίπτωση της Ελληνικής Δημοκρατίας:

(i) ο φόρος εισοδήματος των φυσικών προσώπων, συμπεριλαμβανομένης της ειδικής εισφοράς αλληλεγγύης·

(ii) ο φόρος εισοδήματος των νομικών προσώπων·

(στο εξής αποκαλούμενοι ως «Ελληνικός φόρος»).

4. Η Σύμβαση εφαρμόζεται επίσης σε οποιουδήποτε ταυτόσημους ή ουσιαστικά παρόμοιους φόρους που επιβάλλονται μετά την ημερομηνία υπογραφής της Σύμβασης επιπρόσθετα ή σε αντικατάσταση των υφιστάμενων φόρων. Οι αρμόδιες αρχές των Συμβαλλόμενων Κρατών γνωστοποιούν η μία στην άλλη οποιεσδήποτε ουσιαστικές μεταβολές έχουν επέλθει στη φορολογική νομοθεσία τους.

Κεφάλαιο II

ΟΡΙΣΜΟΙ

ΑΡΘΡΟ 3

ΓΕΝΙΚΟΙ ΟΡΙΣΜΟΙ

1. Για τους σκοπούς της παρούσας Σύμβασης, εκτός αν το κείμενο ορίζει διαφορετικά:

α) οι όροι «ένα Συμβαλλόμενο Κράτος» και το «άλλο Συμβαλλόμενο Κράτος» υποδηλώνουν τη Γαλλία ή την Ελληνική Δημοκρατία, όπως ορίζει το κείμενο·

β) ο όρος «Γαλλία» προσδιορίζει τα ευρωπαϊκά εδάφη της Γαλλικής Δημοκρατίας και τα γαλλικά Υπερπόντια Διαμερίσματα που αναφέρονται στο Πρωτόκολλο, συμπεριλαμβανομένων των χωρικών υδάτων, και οποιασδήποτε ζώνης εκτός των χωρικών υδάτων, εντός της οποίας, σύμφωνα με το διεθνές δίκαιο, η Γαλλική Δημοκρατία ασκεί κυριαρχικά δικαιώματα ή τη δικαιοδοσία της για τους σκοπούς της διερεύνησης και εκμετάλλευσης των φυσικών πόρων του βυθού, του υπεδάφους του και των υπερκείμενων υδάτων·

γ) ο όρος «Ελληνική Δημοκρατία» σημαίνει το έδαφος της Ελληνικής Δημοκρατίας, συμπεριλαμβανομένων των χωρικών υδάτων και του εθνικού εναέριου χώρου, όπως επίσης και των θαλάσσιων ζωνών, επί των οποίων η Ελληνική Δημοκρατία ασκεί κυριαρχία, κυριαρχικά δικαιώματα ή δικαιοδοσία, σύμφωνα με το διεθνές δίκαιο·

δ) ο όρος «πρόσωπο» συμπεριλαμβάνει ένα φυσικό πρόσωπο, μια εταιρία και οποιαδήποτε άλλη ένωση προσώπων·

ε) ο όρος «εταιρία» σημαίνει οποιοδήποτε νομικό πρόσωπο ή οποιαδήποτε οντότητα, η οποία έχει την ίδια φορολογική μεταχείριση με ένα νομικό πρόσωπο·

στ) ο όρος «επιχείρηση» αναφέρεται στην άσκηση οποιασδήποτε επιχειρηματικής δραστηριότητας·

ζ) οι όροι «επιχείρηση ενός Συμβαλλόμενου Κράτους» και «επιχείρηση του άλλου Συμβαλλόμενου Κράτους» σημαίνουν αντίστοιχα την επιχειρηματική δραστηριότητα που ασκείται από κάτοικο του ενός Συμβαλλόμενου Κράτους και την επιχειρηματική δραστηριότητα που ασκείται από κάτοικο του άλλου Συμβαλλόμενου Κράτους·

η) ο όρος «διεθνείς μεταφορές» σημαίνει οποιαδήποτε μεταφορά με πλοίο ή αεροσκάφος, εκτός αν το πλοίο ή το αεροσκάφος εκτελεί δρομολόγια αποκλειστικά μεταξύ τοποθεσιών σε ένα Συμβαλλόμενο Κράτος·

θ) ο όρος «αρμόδια αρχή» σημαίνει:

(i) στην περίπτωση της Γαλλίας, τον Υπουργό Οικονομικών ή τον εξουσιοδοτημένο αντιπρόσωπό του·

(ii) στην περίπτωση της Ελληνικής Δημοκρατίας, τον Υπουργό Οικονομικών ή τον εξουσιοδοτημένο αντιπρόσωπό του·

ι) ο όρος «υπήκοος», σε σχέση με ένα Συμβαλλόμενο Κράτος, σημαίνει:

(i) οποιοδήποτε φυσικό πρόσωπο, το οποίο κατέχει την εθνικότητα ή την υπηκοότητα αυτού του Συμβαλλόμενου Κράτους· και

(ii) οποιοδήποτε νομικό πρόσωπο, προσωπική εταιρία ή ένωση προσώπων, του οποίου η νομική κατάσταση απορρέει από τους ισχύοντες νόμους σε αυτό το Συμβαλλόμενο Κράτος·

ια) ο όρος «επιχειρηματική δραστηριότητα» συμπεριλαμβάνει την παροχή επαγγελματικών υπηρεσιών και άλλων δραστηριοτήτων ανεξάρτητου χαρακτήρα.

2. Όσον αφορά στην εφαρμογή της Σύμβασης από ένα Συμβαλλόμενο Κράτος σε οποιαδήποτε χρονική στιγμή, οποιοσδήποτε όρος που δεν καθορίζεται σε αυτή, εκτός αν το κείμενο ορίζει διαφορετικά, έχει την έννοια που του αποδίδεται τη συγκεκριμένη χρονική στιγμή από τη νομοθεσία αυτού του Κράτους σχετικά με τους φόρους στους οποίους εφαρμόζεται η Σύμβαση, λαμβάνοντας υπόψη ότι η έννοια που αποδίδεται από την εφαρμοζόμενη φορολογική νομοθεσία αυτού του Κράτους υπερισχύει εκείνης που αποδίδεται σε αυτόν τον όρο από οποιαδήποτε άλλη νομοθεσία του Κράτους αυτού.

ΑΡΘΡΟ 4**ΚΑΤΟΙΚΟΣ**

1. Για τους σκοπούς της παρούσας Σύμβασης, ο όρος «κάτοικος ενός Συμβαλλόμενου Κράτους» σημαίνει οποιοδήποτε πρόσωπο, το οποίο, σύμφωνα με τους νόμους αυτού του Κράτους, υπόκειται σε φόρο στο κράτος αυτό λόγω της διαμονής του, της κατοικίας του, της έδρας διοίκησης ή οποιουδήποτε άλλου κριτηρίου παρόμοιας φύσης και επίσης συμπεριλαμβάνει αυτό το Κράτος, όπως και τις πολιτικές του υποδιαιρέσεις ή τις τοπικές ή περιφερειακές αρχές αυτού, καθώς και τα νομικά πρόσωπα δημοσίου δικαίου αυτού του Κράτους, των πολιτικών του υποδιαιρέσεων ή των τοπικών ή περιφερειακών αρχών αυτού. Αυτός ο όρος, ωστόσο, δεν συμπεριλαμβάνει οποιοδήποτε πρόσωπο που υπόκειται σε φόρο σε αυτό το Κράτος μόνο αναφορικά με εισόδημα από πηγές σε αυτό το Κράτος.

2. Αν σύμφωνα με τις διατάξεις της παραγράφου 1, ένα φυσικό πρόσωπο είναι κάτοικος και των δύο Συμβαλλόμενων Κρατών, τότε η κατάστασή του καθορίζεται ως ακολούθως:

α) θεωρείται ότι είναι κάτοικος μόνο του Κράτους στο οποίο διαθέτει μόνιμη κατοικία· αν αυτός διαθέτει μόνιμη κατοικία και στα δύο Κράτη, θεωρείται κάτοικος μόνο του Κράτους με το οποίο διατηρεί στενότερους προσωπικούς και οικονομικούς δεσμούς (κέντρο ζωτικών συμφερόντων)

β) αν το Κράτος στο οποίο το πρόσωπο αυτό έχει το κέντρο των ζωτικών συμφερόντων του δεν μπορεί να καθοριστεί ή αν δεν διαθέτει μόνιμη κατοικία σε κανένα από τα δύο Κράτη, θεωρείται κάτοικος μόνο του Κράτους όπου έχει τη συνήθη διαμονή του·

γ) αν έχει συνήθη διαμονή και στα δύο Συμβαλλόμενα Κράτη ή σε κανένα από αυτά, θεωρείται κάτοικος μόνο του Κράτους του οποίου είναι υπήκοος·

δ) αν είναι υπήκοος και των δύο Κρατών ή κανενός από αυτά, οι αρμόδιες αρχές των Συμβαλλόμενων Κρατών διευθετούν το ζήτημα με αμοιβαία συμφωνία.

3. Αν σύμφωνα με τις διατάξεις της παραγράφου 1, ένα πρόσωπο, εκτός από φυσικό πρόσωπο, είναι κάτοικος και των δύο Συμβαλλόμενων Κρατών, τότε το πρόσωπο αυτό θεωρείται κάτοικος μόνο του Κράτους στο οποίο βρίσκεται η έδρα της πραγματικής διοίκησης αυτού.

ΑΡΘΡΟ 5**ΜΟΝΙΜΗ ΕΓΚΑΤΑΣΤΑΣΗ**

1. Για τους σκοπούς της παρούσας Σύμβασης, ο όρος «μόνιμη εγκατάσταση» σημαίνει έναν καθορισμένο τόπο επιχειρηματικών δραστηριοτήτων μέσω του οποίου διεξάγονται οι δραστηριότητες μιας επιχείρησης εν όλω ή εν μέρει.

2. Ο όρος «μόνιμη εγκατάσταση» συμπεριλαμβάνει ειδικότερα:

α) τόπο διοίκησης·

β) υποκατάστημα·

γ) γραφείο·

δ) εργοστάσιο·

ε) εργαστήριο, και

στ) ορυχείο, πηγή πετρελαίου ή αερίου, λατομείο ή οποιοδήποτε άλλο τόπο που σχετίζεται με την εξόρυξη, τη διερεύνηση ή την εκμετάλλευση φυσικών πόρων.

3. Ένα εργοτάξιο ή ένα έργο κατασκευής ή συναρμολόγησης συνιστά μόνιμη εγκατάσταση μόνο αν διαρκεί περισσότερο από δώδεκα μήνες.

4. Ανεξάρτητα από τις προηγούμενες διατάξεις του παρόντος Άρθρου, ο όρος «μόνιμη εγκατάσταση» θεωρείται ότι δεν περιλαμβάνει:

α) τη χρήση εγκαταστάσεων αποκλειστικά για το σκοπό της αποθήκευσης, της έκθεσης ή της παράδοσης αγαθών ή εμπορευμάτων που ανήκουν στην επιχείρηση·

β) τη διατήρηση αποθέματος αγαθών ή εμπορευμάτων που ανήκουν στην επιχείρηση, αποκλειστικά για το σκοπό της αποθήκευσης, έκθεσης ή παράδοσης·

γ) τη διατήρηση αποθέματος αγαθών ή εμπορευμάτων που ανήκουν στην επιχείρηση, αποκλειστικά με σκοπό την επεξεργασία από άλλη επιχείρηση·

δ) τη διατήρηση καθορισμένου τόπου επιχειρηματικών δραστηριοτήτων, αποκλειστικά με σκοπό την αγορά αγαθών ή εμπορευμάτων ή τη συλλογή πληροφοριών για την επιχείρηση·

ε) τη διατήρηση καθορισμένου τόπου επιχειρηματικών δραστηριοτήτων, αποκλειστικά με σκοπό την άσκηση οποιασδήποτε δραστηριότητας για την επιχείρηση που δεν αναφέρεται στις υποπαραγράφους α) έως δ), υπό την προϋπόθεση ότι αυτή η δραστηριότητα είναι προπαρασκευαστικού ή βοηθητικού χαρακτήρα· ή

στ) τη διατήρηση καθορισμένου τόπου επιχειρηματικών δραστηριοτήτων, αποκλειστικά με σκοπό την άσκηση οποιουδήποτε συνδυασμού δραστηριοτήτων από τις αναφερόμενες στις υποπαραγράφους α) έως ε), υπό την προϋπόθεση ότι η συνολική δραστηριότητα του εν λόγω καθορισμένου τόπου που προκύπτει από αυτόν το συνδυασμό είναι προπαρασκευαστικού ή βοηθητικού χαρακτήρα.

4.1. Η παράγραφος 4 δεν εφαρμόζεται σε καθορισμένο τόπο επιχειρηματικών δραστηριοτήτων που χρησιμοποιείται ή διατηρείται από επιχείρηση, αν η ίδια επιχείρηση ή μια στενά συνδεδεμένη με αυτήν επιχείρηση ασκεί επιχειρηματικές δραστηριότητες στο ίδιο Συμβαλλόμενο Κράτος και

α) αυτός ο τόπος ή άλλος τόπος συνιστά μόνιμη εγκατάσταση για την επιχείρηση ή τη στενά συνδεδεμένη επιχείρηση σύμφωνα με τις διατάξεις του παρόντος Άρθρου, ή

β) η συνολική δραστηριότητα που προκύπτει από το συνδυασμό των δραστηριοτήτων που ασκούνται από τις δύο επιχειρήσεις στον ίδιο τόπο, ή από την ίδια επιχείρηση ή στενά συνδεδεμένες επιχειρήσεις στους δύο τόπους, δεν είναι προπαρασκευαστικού ή βοηθητικού χαρακτήρα,

υπό την προϋπόθεση ότι οι επιχειρηματικές δραστηριότητες που ασκούνται από τις δύο επιχειρήσεις στον ίδιο τόπο, ή από την ίδια επιχείρηση ή στενά συνδεδεμένες με αυτήν επιχειρήσεις στους δύο τόπους, συνιστούν συμπληρωματικές λειτουργίες που αποτελούν μέρος μιας ενιαίας επιχειρηματικής δραστηριότητας.

5. Ανεξάρτητα από τις διατάξεις των παραγράφων 1 και 2, αλλά με την επιφύλαξη των διατάξεων της παραγράφου 6, όταν ένα πρόσωπο ενεργεί σε ένα Συμβαλλόμενο Κράτος για λογαριασμό μιας επιχείρησης και, ως εκ τούτου, συνήθως συνάπτει συμβάσεις ή συνήθως διαδραματίζει τον κύριο ρόλο για τη σύναψη συμβάσεων που συνάπτονται σε τακτική βάση χωρίς ουσιαστική τροποποίηση από την επιχείρηση, και αυτές οι συμβάσεις συνάπτονται

α) στο όνομα της επιχείρησης, ή

β) για τη μεταβίβαση της κυριότητας, ή για τη χορήγηση του δικαιώματος χρήσης, περιουσίας που ανήκει σε αυτήν την επιχείρηση ή επί της οποίας η επιχείρηση έχει δικαίωμα χρήσης, ή

γ) για την παροχή υπηρεσιών από αυτήν την επιχείρηση,

αυτή η επιχείρηση θεωρείται ότι έχει μόνιμη εγκατάσταση στο Κράτος αυτό όσον αφορά σε οποιεσδήποτε δραστηριότητες αναλαμβάνει το εν λόγω πρόσωπο για λογαριασμό της επιχείρησης, εκτός αν οι δραστηριότητες αυτού του προσώπου περιορίζονται σε εκείνες που αναφέρονται στην παράγραφο 4, οι οποίες, αν ασκούνται μέσω καθορισμένου τόπου επιχειρηματικών δραστηριοτήτων (εκτός από καθορισμένο τόπο επιχειρηματικών δραστηριοτήτων στον οποίο θα εφαρμοζόταν η

παράγραφος 4.1), δεν καθιστούν αυτόν τον καθορισμένο τόπο μόνιμη εγκατάσταση σύμφωνα με τις διατάξεις αυτής της παραγράφου.

6. Η παράγραφος 5 δεν εφαρμόζεται όταν το πρόσωπο που ενεργεί σε ένα Συμβαλλόμενο Κράτος για λογαριασμό μιας επιχείρησης του άλλου Συμβαλλόμενου Κράτους ασκεί δραστηριότητα στο πρώτο μνημονευθέν Κράτος ως ανεξάρτητος αντιπρόσωπος και ενεργεί για λογαριασμό της επιχείρησης μέσα στα συνήθη πλαίσια αυτής της δραστηριότητας. Ωστόσο, όταν ένα πρόσωπο ενεργεί αποκλειστικά ή σχεδόν αποκλειστικά για λογαριασμό μίας ή περισσότερων επιχειρήσεων με τις οποίες συνδέεται στενά, αυτό το πρόσωπο δεν θεωρείται ανεξάρτητος αντιπρόσωπος κατά την έννοια της παρούσας παραγράφου αναφορικά με οποιαδήποτε τέτοια επιχείρηση.

7. Το γεγονός ότι μια εταιρία που είναι κάτοικος ενός Συμβαλλόμενου Κράτους ελέγχει ή ελέγχεται από εταιρία που είναι κάτοικος του άλλου Συμβαλλόμενου Κράτους ή που ασκεί δραστηριότητες σε αυτό το άλλο Κράτος (είτε μέσω μόνιμης εγκατάστασης είτε με άλλον τρόπο) δεν αρκεί, αυτό καθ' εαυτό, για να χαρακτηρίσει την οποιαδήποτε από αυτές τις εταιρίες ως μόνιμη εγκατάσταση της άλλης.

8. Για τους σκοπούς του παρόντος Άρθρου, ένα πρόσωπο ή επιχείρηση συνδέεται στενά με μια επιχείρηση αν, βάσει όλων των συναφών γεγονότων και περιστάσεων, το ένα ελέγχει το άλλο ή αμφότερα τελούν υπό τον έλεγχο των ίδιων προσώπων ή επιχειρήσεων. Σε κάθε περίπτωση, ένα πρόσωπο ή επιχείρηση θεωρείται ότι συνδέεται στενά με μια επιχείρηση, αν το ένα κατέχει άμεσα ή έμμεσα περισσότερο από το 50 τοις εκατό των πραγματικών συμμετοχών ή δικαιωμάτων στο άλλο (ή, στην περίπτωση εταιρίας, περισσότερο από το 50 τοις εκατό των συνολικών δικαιωμάτων ψήφου και της συνολικής αξίας των μετοχών της εταιρίας ή των πραγματικών συμμετοχών στα ίδια κεφάλαια της εταιρίας), ή αν άλλο πρόσωπο ή επιχείρηση κατέχει άμεσα ή έμμεσα περισσότερο από το 50 τοις εκατό των πραγματικών συμμετοχών ή δικαιωμάτων (ή, στην περίπτωση εταιρίας, περισσότερο από το 50 τοις εκατό των συνολικών δικαιωμάτων ψήφου και της συνολικής αξίας των μετοχών της εταιρίας ή των πραγματικών συμμετοχών στα ίδια κεφάλαια της εταιρίας) στο πρόσωπο και την επιχείρηση ή στις δύο επιχειρήσεις.

Κεφάλαιο III**ΦΟΡΟΛΟΓΙΑ ΕΙΣΟΔΗΜΑΤΟΣ****ΑΡΘΡΟ 6****ΕΙΣΟΔΗΜΑ ΑΠΟ ΑΚΙΝΗΤΗ ΠΕΡΙΟΥΣΙΑ**

1. Εισόδημα που αποκτάται από κάτοικο ενός Συμβαλλόμενου Κράτους από ακίνητη περιουσία (συμπεριλαμβανομένου του εισοδήματος από γεωργία ή δασοκομία), η οποία βρίσκεται στο άλλο Συμβαλλόμενο Κράτος, μπορεί να φορολογείται σε αυτό το άλλο Κράτος.
2. Ο όρος «ακίνητη περιουσία» έχει την έννοια που ορίζεται από τη νομοθεσία του Συμβαλλόμενου Κράτους στο οποίο βρίσκεται η εν λόγω περιουσία. Ο όρος, σε κάθε περίπτωση, περιλαμβάνει τα παραρτήματα της ακίνητης περιουσίας, τα ζώα και τον εξοπλισμό που χρησιμοποιούνται στη γεωργία και στη δασοκομία, δικαιώματα στα οποία εφαρμόζονται οι διατάξεις του κοινού δικαίου για την έγγειο ιδιοκτησία, επικαρπία επί ακίνητης περιουσίας και δικαιώματα κυμαινόμενων ή σταθερών προσόδων ως αντάλλαγμα για την εκμετάλλευση, ή για το δικαίωμα εκμετάλλευσης, μεταλλευτικών κοιτασμάτων, πηγών και άλλων φυσικών πόρων, πλοία, σκάφη και αεροσκάφη δεν θεωρούνται ακίνητη περιουσία.
3. Οι διατάξεις της παραγράφου 1 εφαρμόζονται σε εισόδημα που προέρχεται από την άμεση χρήση, εκμίσθωση ή οποιασδήποτε άλλης μορφής χρήση της ακίνητης περιουσίας.
4. Οι διατάξεις των παραγράφων 1 και 3 εφαρμόζονται επίσης στο εισόδημα από ακίνητη περιουσία επιχείρησης.

ΑΡΘΡΟ 7**ΚΕΡΔΗ ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΕΩΝ**

1. Τα κέρδη επιχείρησης ενός Συμβαλλόμενου Κράτους φορολογούνται μόνο σε αυτό το Κράτος, εκτός αν η επιχείρηση ασκεί δραστηριότητες στο άλλο Συμβαλλόμενο Κράτος μέσω μιας μόνιμης εγκατάστασης που βρίσκεται σε αυτό. Αν η επιχείρηση ασκεί δραστηριότητες όπως προαναφέρθηκε, τα κέρδη της επιχείρησης μπορούν να φορολογούνται στο άλλο Κράτος, αλλά μόνο ως προς το τμήμα αυτών που αποδίδεται σε αυτήν τη μόνιμη εγκατάσταση.
2. Υπό την επιφύλαξη των διατάξεων της παραγράφου 3, όταν επιχείρηση ενός Συμβαλλόμενου Κράτους ασκεί δραστηριότητες στο άλλο Συμβαλλόμενο Κράτος, μέσω μιας μόνιμης εγκατάστασης που βρίσκεται σε αυτό, τότε, σε καθένα από τα Συμβαλλόμενα Κράτη, αποδίδονται σε αυτή τη μόνιμη εγκατάσταση τα κέρδη τα οποία υπολογίζεται ότι θα πραγματοποιούσε, αν αυτή ήταν μια χωριστή και ανεξάρτητη επιχείρηση που ασχολείται με τις ίδιες ή παρόμοιες δραστηριότητες κάτω από τις ίδιες ή παρόμοιες συνθήκες και που συναλλάσσεται με εντελώς ανεξάρτητο τρόπο με την επιχείρηση της οποίας αποτελεί μόνιμη εγκατάσταση.
3. Κατά τον προσδιορισμό των κερδών μιας μόνιμης εγκατάστασης, αναγνωρίζονται προς έκπτωση οι δαπάνες που πραγματοποιούνται για τους σκοπούς της μόνιμης εγκατάστασης, συμπεριλαμβανομένων των διαχειριστικών και γενικών διοικητικών εξόδων, είτε προκύπτουν στο Κράτος όπου βρίσκεται η μόνιμη εγκατάσταση είτε αλλού.
4. Εφόσον συνηθίζεται σε ένα Συμβαλλόμενο Κράτος να καθορίζονται τα κέρδη που αποδίδονται σε μια μόνιμη εγκατάσταση με βάση τον καταμερισμό των συνολικών κερδών της επιχείρησης στα διάφορα τμήματά της, οι διατάξεις της παραγράφου 2 δεν εμποδίζουν καθόλου αυτό το Συμβαλλόμενο Κράτος να καθορίζει τα φορολογητέα κέρδη με αυτόν τον καταμερισμό, όπως συνηθίζεται· ωστόσο, η χρησιμοποιούμενη μέθοδος καταμερισμού πρέπει να είναι τέτοια ώστε το αποτέλεσμα που προκύπτει να είναι σύμφωνο με τις αρχές που περιέχονται στο παρόν Άρθρο.
5. Κανένα κέρδος δεν αποδίδεται σε μόνιμη εγκατάσταση λόγω απλής αγοράς αγαθών ή εμπορευμάτων από αυτή τη μόνιμη εγκατάσταση για την επιχείρηση.
6. Για τους σκοπούς των προηγούμενων παραγράφων, τα κέρδη που αποδίδονται στη μόνιμη εγκατάσταση καθορίζονται με την ίδια μέθοδο κάθε χρόνο, εκτός αν υπάρχουν βάσιμοι και επαρκείς λόγοι για το αντίθετο.
7. Στις περιπτώσεις όπου στα κέρδη περιλαμβάνονται κατηγορίες εισοδήματος για τα οποία γίνεται ιδιαίτερη μνεία σε άλλα Άρθρα της παρούσας Σύμβασης, τότε οι διατάξεις εκείνων των Άρθρων δεν επηρεάζονται από τις διατάξεις του παρόντος Άρθρου.

ΑΡΘΡΟ 8**ΔΙΕΘΝΕΙΣ ΝΑΥΤΙΛΙΑΚΕΣ ΚΑΙ ΑΕΡΟΠΟΡΙΚΕΣ ΜΕΤΑΦΟΡΕΣ**

1. Τα κέρδη που προέρχονται από την εκμετάλλευση πλοίων σε διεθνείς μεταφορές φορολογούνται μόνο στο Συμβαλλόμενο Κράτος, στο οποίο έχουν νηολογηθεί τα πλοία ή από το οποίο έχουν εφοδιαστεί με ναυτιλιακά έγγραφα.
2. Τα κέρδη που προέρχονται από την εκμετάλλευση αεροσκαφών σε διεθνείς μεταφορές φορολογούνται μόνο στο Συμβαλλόμενο Κράτος στο οποίο βρίσκεται η έδρα της πραγματικής διοίκησης της επιχείρησης.
3. Οι διατάξεις των παραγράφων 1 και 2 εφαρμόζονται επίσης στα κέρδη που πραγματοποιούνται από τη συμμετοχή σε κοινοπραξία ("pool"), σε κοινοπρακτικής μορφής εκμετάλλευση ή σε πρακτορείο που λειτουργεί σε διεθνές επίπεδο.

ΑΡΘΡΟ 9**ΣΥΝΔΕΔΕΜΕΝΕΣ ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΕΙΣ****1. Αν:**

α) επιχείρηση ενός Συμβαλλόμενου Κράτους συμμετέχει άμεσα ή έμμεσα στη διοίκηση, στον έλεγχο ή στο κεφάλαιο μιας επιχείρησης του άλλου Συμβαλλόμενου Κράτους, ή

β) τα ίδια πρόσωπα συμμετέχουν άμεσα ή έμμεσα στη διοίκηση, στον έλεγχο ή στο κεφάλαιο μιας επιχείρησης ενός Συμβαλλόμενου Κράτους και μιας επιχείρησης του άλλου Συμβαλλόμενου Κράτους,

και σε καθεμία από αυτές τις περιπτώσεις, επικρατούν ή επιβάλλονται μεταξύ των δύο επιχειρήσεων στις εμπορικές ή οικονομικές σχέσεις τους όροι, οι οποίοι διαφέρουν από εκείνους που θα επικρατούσαν μεταξύ ανεξάρτητων επιχειρήσεων, τότε οποιαδήποτε κέρδη τα οποία θα είχαν πραγματοποιηθεί από μία από τις επιχειρήσεις, αλλά λόγω αυτών των όρων δεν έχουν προκύψει, μπορούν να συμπεριλαμβάνονται στα κέρδη αυτής της επιχείρησης και να φορολογούνται ανάλογα.

2. Αν ένα Συμβαλλόμενο Κράτος περιλαμβάνει στα κέρδη μιας επιχείρησης αυτού του Κράτους - και φορολογεί ανάλογα - κέρδη για τα οποία μια επιχείρηση του άλλου Συμβαλλόμενου Κράτους έχει φορολογηθεί σε αυτό το άλλο Κράτος και τα περιληφθέντα κατ' αυτόν τον τρόπο κέρδη αποτελούν κέρδη τα οποία θα είχαν πραγματοποιηθεί από την επιχείρηση του πρώτου μνημονευθέντος Κράτους, αν οι όροι που έχουν τεθεί μεταξύ των δύο επιχειρήσεων είναι οι ίδιοι με εκείνους που θα ετίθεντο μεταξύ ανεξάρτητων επιχειρήσεων, τότε αυτό το άλλο Κράτος προσαρμόζει ανάλογα το ποσό του φόρου που έχει επιβληθεί εντός αυτού του Κράτους επί εκείνων των κερδών. Κατά τον καθορισμό μιας τέτοιας προσαρμογής, πρέπει να λαμβάνονται υπόψη οι λοιπές διατάξεις της παρούσας Σύμβασης και οι αρμόδιες αρχές των Συμβαλλόμενων Κρατών διαβουλεύονται μεταξύ τους, αν κριθεί απαραίτητο.

ΑΡΘΡΟ 10**ΜΕΡΙΣΜΑΤΑ**

1. Μερισμάτα που καταβάλλονται από εταιρία που είναι κάτοικος ενός Συμβαλλόμενου Κράτους σε κάτοικο του άλλου Συμβαλλόμενου Κράτους μπορούν να φορολογούνται σε αυτό το άλλο Κράτος.

2. Ωστόσο, τα μερίσματα που καταβάλλονται από εταιρία που είναι κάτοικος ενός Συμβαλλόμενου Κράτους μπορούν επίσης να φορολογούνται σε αυτό το Κράτος, σύμφωνα με τη νομοθεσία αυτού του Κράτους, αλλά αν ο πραγματικός δικαιούχος των μερισμάτων είναι κάτοικος του άλλου Συμβαλλόμενου Κράτους, ο φόρος που επιβάλλεται κατ' αυτόν τον τρόπο:

α) είναι μηδενικός, αν ο πραγματικός δικαιούχος είναι εταιρία η οποία είναι κάτοικος αυτού του άλλου Συμβαλλόμενου Κράτους και κατέχει άμεσα τουλάχιστον το 5 τοις εκατό του κεφαλαίου της εταιρίας που καταβάλλει τα μερίσματα καθ' όλη τη διάρκεια μιας περιόδου 24 μηνών, η οποία συμπεριλαμβάνει την ημέρα καταβολής των μερισμάτων (για τον υπολογισμό αυτής της περιόδου, δεν λαμβάνονται υπόψη οι αλλαγές στο ιδιοκτησιακό καθεστώς που θα προέκυπταν άμεσα από μια εταιρική αναδιοργάνωση, όπως μια συγχώνευση ή διαιρετική αναδιάρθρωση, της εταιρίας που κατέχει τις μετοχές ή καταβάλλει μερίσματα)

β) δεν υπερβαίνει το 15 τοις εκατό του ακαθάριστου ποσού των μερισμάτων σε όλες τις άλλες περιπτώσεις.

Οι διατάξεις της παρούσας παραγράφου δεν επηρεάζουν τη φορολόγηση της εταιρίας αναφορικά με τα κέρδη από τα οποία καταβάλλονται τα μερίσματα.

3. Ο όρος «μερίσματα», όπως χρησιμοποιείται στο παρόν Άρθρο, σημαίνει το εισόδημα από μετοχές, μετοχές «επικαρπίας» ή δικαιώματα «επικαρπίας», μετοχές μεταλλείων, ιδρυτικούς τίτλους ή άλλα δικαιώματα συμμετοχής σε κέρδη, τα οποία δεν αποτελούν απαιτήσεις από χρέη, καθώς και το εισόδημα που αντιμετωπίζεται ως διανομή σύμφωνα με τη φορολογική νομοθεσία του Συμβαλλόμενου Κράτους του οποίου η εταιρία που διενεργεί τη διανομή είναι κάτοικος.

4. Οι διατάξεις των παραγράφων 1 και 2 δεν έχουν εφαρμογή, αν ο πραγματικός δικαιούχος των μερισμάτων, ο οποίος είναι κάτοικος ενός Συμβαλλόμενου Κράτους, ασκεί δραστηριότητες στο άλλο Συμβαλλόμενο Κράτος, του οποίου η εταιρία που καταβάλλει τα μερίσματα είναι κάτοικος, μέσω μόνιμης εγκατάστασης που βρίσκεται σε αυτό και η συμμετοχή (holding) σε σχέση με την οποία καταβάλλονται τα μερίσματα συνδέεται ουσιαστικά με αυτήν τη μόνιμη εγκατάσταση. Σε αυτήν την περίπτωση, έχουν εφαρμογή οι διατάξεις του Άρθρου 7.

5. Αν μια εταιρία που είναι κάτοικος ενός Συμβαλλόμενου Κράτους πραγματοποιεί κέρδη ή αποκτά εισόδημα στο άλλο Συμβαλλόμενο Κράτος, αυτό το άλλο Κράτος

δεν μπορεί να επιβάλει κανένα φόρο στα μερίσματα που καταβάλλονται από την εταιρία, εκτός αν αυτά τα μερίσματα καταβάλλονται σε κάτοικο αυτού του άλλου Κράτους ή αν η συμμετοχή (holding) σε σχέση με την οποία καταβάλλονται τα μερίσματα συνδέεται ουσιαστικά με μια μόνιμη εγκατάσταση που βρίσκεται σε αυτό το άλλο Κράτος, ούτε μπορεί να υπαγάγει τα αδιανέμητα κέρδη της εταιρίας σε φόρο επί αδιανεμητων κερδών, ακόμα και αν τα καταβαλλόμενα μερίσματα ή τα αδιανέμητα κέρδη αποτελούνται εν όλω ή εν μέρει από κέρδη ή εισοδήματα που προκύπτουν σε αυτό το άλλο Κράτος.

ΑΡΘΡΟ 11**ΤΟΚΟΙ**

1. Τόκοι που προκύπτουν σε ένα Συμβαλλόμενο Κράτος και καταβάλλονται σε κάτοικο του άλλου Συμβαλλόμενου Κράτους μπορούν να φορολογούνται σε αυτό το άλλο Κράτος.

2. Ωστόσο, οι τόκοι που προκύπτουν σε ένα Συμβαλλόμενο Κράτος μπορούν επίσης να φορολογούνται σε αυτό το Κράτος, σύμφωνα με τη νομοθεσία αυτού του Κράτους, αλλά αν ο πραγματικός δικαιούχος των τόκων είναι κάτοικος του άλλου Συμβαλλόμενου Κράτους, ο φόρος που επιβάλλεται κατ' αυτόν τον τρόπο δεν υπερβαίνει το 5 τοις εκατό του ακαθάριστου ποσού των τόκων.

3. Ανεξάρτητα από τις διατάξεις της παραγράφου 2, οι τόκοι που αναφέρονται στην παράγραφο 1 φορολογούνται μόνο στο Συμβαλλόμενο Κράτος του οποίου ο λήπτης των τόκων είναι κάτοικος, αν αυτός ο λήπτης είναι ο πραγματικός δικαιούχος αυτών των τόκων και αν πληροίται μία από τις ακόλουθες προϋποθέσεις:

- α) αυτός ο λήπτης είναι Συμβαλλόμενο Κράτος, τοπική αρχή ή νομικό πρόσωπο δημοσίου δικαίου αυτού του Κράτους, η Κεντρική Τράπεζα αυτού του Κράτους ή αυτοί οι τόκοι καταβάλλονται από ένα εξ αυτών των Κρατών, περιφερειακές αρχές ή νομικά πρόσωπα δημοσίου δικαίου αυτού του Κράτους·
- β) αυτοί οι τόκοι καταβάλλονται αναφορικά με απαίτηση από χρέος ή δάνειο με εγγύηση ή εξασφάλιση ή επιδότηση από ένα Συμβαλλόμενο Κράτος ή από ένα άλλο πρόσωπο που ενεργεί για λογαριασμό ενός Συμβαλλόμενου Κράτους·
- γ) αυτοί οι τόκοι καταβάλλονται για τις επί πιστώσει πωλήσεις βιομηχανικού, εμπορικού ή επιστημονικού εξοπλισμού ή για τις επί πιστώσει πωλήσεις αγαθών ή εμπορευμάτων από μια επιχείρηση σε άλλη επιχείρηση·
- δ) αυτοί οι τόκοι καταβάλλονται αναφορικά με δάνειο οποιουδήποτε είδους που χορηγείται από τράπεζα.

4. Ο όρος «τόκοι», όπως χρησιμοποιείται στο παρόν Άρθρο, σημαίνει εισόδημα από απαιτήσεις χρεών κάθε είδους, είτε εξασφαλίζονται με υποθήκη είτε όχι και είτε παρέχουν δικαίωμα συμμετοχής στα κέρδη του οφειλέτη είτε όχι, και ειδικότερα, εισόδημα από κρατικά χρεόγραφα και εισόδημα από ομόλογα ή χρεωστικούς τίτλους, με ή χωρίς ασφάλεια, συμπεριλαμβανομένων των υπερτιμημάτων (premiums) και των ανταμοιβών που συνδέονται με αυτά τα χρεόγραφα, ομόλογα ή χρεωστικούς τίτλους. Οι επιβαρύνσεις λόγω υπερημερίας δεν θεωρούνται τόκοι για τους σκοπούς του παρόντος Άρθρου.

5. Οι διατάξεις των παραγράφων 1 και 2 δεν έχουν εφαρμογή, αν ο πραγματικός δικαιούχος των τόκων, ο οποίος είναι κάτοικος ενός Συμβαλλόμενου Κράτους, ασκεί δραστηριότητες στο άλλο Συμβαλλόμενο Κράτος, στο οποίο προκύπτουν οι τόκοι.

μέσω μιας μόνιμης εγκατάστασης που βρίσκεται σε αυτό και η απαίτηση σε σχέση με την οποία καταβάλλονται οι τόκοι συνδέεται ουσιαστικά με αυτήν τη μόνιμη εγκατάσταση. Σε αυτήν την περίπτωση, έχουν εφαρμογή οι διατάξεις του Άρθρου 7.

6. Τόκοι θεωρούνται ότι προκύπτουν σε ένα Συμβαλλόμενο Κράτος, όταν ο καταβάλλων είναι κάτοικος αυτού του Κράτους. Ωστόσο, αν το πρόσωπο που καταβάλλει τους τόκους, είτε είναι κάτοικος ενός Συμβαλλόμενου Κράτους είτε όχι, έχει μόνιμη εγκατάσταση σε ένα Συμβαλλόμενο Κράτος, σε σχέση με την οποία προέκυψε η οφειλή για την οποία καταβάλλονται οι τόκοι και αυτοί οι τόκοι βαρύνουν αυτήν τη μόνιμη εγκατάσταση, τότε αυτοί οι τόκοι θεωρούνται ότι προκύπτουν στο Κράτος όπου βρίσκεται η μόνιμη εγκατάσταση.

7. Όταν, λόγω ειδικής σχέσης μεταξύ του καταβάλλοντος και του πραγματικού δικαιούχου ή μεταξύ αυτών των δύο και κάποιου άλλου προσώπου, το ποσό των τόκων, όσον αφορά στην απαίτηση για την οποία καταβάλλονται, υπερβαίνει το ποσό που θα είχε συμφωνηθεί μεταξύ του καταβάλλοντος και του πραγματικού δικαιούχου ελλείψει μιας τέτοιας σχέσης, οι διατάξεις του παρόντος Άρθρου έχουν εφαρμογή μόνο στο τελευταίο μνημονευθέν ποσό. Σε αυτήν την περίπτωση, το υπερβάλλον μέρος των καταβολών παραμένει φορολογητέο σύμφωνα με τη νομοθεσία εκάστου Συμβαλλόμενου Κράτους, λαμβανομένων υπόψη των λοιπών διατάξεων της παρούσας Σύμβασης.

ΑΡΘΡΟ 12**ΔΙΚΑΙΩΜΑΤΑ**

1. Δικαιώματα που προκύπτουν σε ένα Συμβαλλόμενο Κράτος και πραγματικός δικαιούχος αυτών είναι κάτοικος του άλλου Συμβαλλόμενου Κράτους μπορούν να φορολογούνται σε αυτό το άλλο Κράτος.
2. Ωστόσο, αυτά τα δικαιώματα μπορούν επίσης να φορολογούνται στο Συμβαλλόμενο Κράτος στο οποίο προκύπτουν και σύμφωνα με τη νομοθεσία αυτού του Κράτους, αλλά αν ο πραγματικός δικαιούχος των δικαιωμάτων είναι κάτοικος του άλλου Συμβαλλόμενου Κράτους, ο φόρος που επιβάλλεται κατ' αυτόν τον τρόπο δεν υπερβαίνει το 5 τοις εκατό του ακαθάριστου ποσού των δικαιωμάτων.
3. Ο όρος «δικαιώματα», όπως χρησιμοποιείται στο παρόν Άρθρο, σημαίνει πληρωμές κάθε είδους που λαμβάνονται ως αντάλλαγμα για τη χρήση, ή το δικαίωμα χρήσης, οποιουδήποτε δικαιώματος πνευματικής ιδιοκτησίας επί λογοτεχνικού, καλλιτεχνικού ή επιστημονικού έργου, οποιασδήποτε ευρεσιτεχνίας, εμπορικού σήματος, σχεδίου ή προτύπου, σχεδιαγράμματος, μυστικού τύπου ή διαδικασίας παραγωγής, ή για πληροφορίες που αφορούν σε βιομηχανική, εμπορική ή επιστημονική εμπειρία.
4. Οι διατάξεις των παραγράφων 1 και 2 δεν εφαρμόζονται, αν ο πραγματικός δικαιούχος των δικαιωμάτων, ο οποίος είναι κάτοικος ενός Συμβαλλόμενου Κράτους, διεξάγει εργασίες στο άλλο Συμβαλλόμενο Κράτος, στο οποίο προκύπτουν τα δικαιώματα, μέσω μιας μόνιμης εγκατάστασης που βρίσκεται σε αυτό και το δικαίωμα ή η ιδιοκτησία σε σχέση με τα οποία καταβάλλονται τα δικαιώματα συνδέεται ουσιαστικά με αυτήν τη μόνιμη εγκατάσταση. Σε αυτήν την περίπτωση, εφαρμόζονται οι διατάξεις του Άρθρου 7.
5. Δικαιώματα θεωρούνται ότι προκύπτουν σε ένα Συμβαλλόμενο Κράτος, όταν ο καταβάλλων είναι το ίδιο το Κράτος, πολιτική υποδιάρθρωση, τοπική ή περιφερειακή αρχή ή κάτοικος αυτού του Κράτους. Ωστόσο, αν το πρόσωπο που καταβάλλει τα δικαιώματα, είτε είναι κάτοικος ενός Συμβαλλόμενου Κράτους είτε όχι, έχει μόνιμη εγκατάσταση σε ένα Συμβαλλόμενο Κράτος, σε σχέση με την οποία προέκυψε η υποχρέωση καταβολής των δικαιωμάτων και αυτά τα δικαιώματα βαρύνουν αυτήν τη μόνιμη εγκατάσταση, τότε αυτά τα δικαιώματα θεωρούνται ότι προκύπτουν στο Κράτος όπου βρίσκεται η μόνιμη εγκατάσταση.
6. Όταν, λόγω ειδικής σχέσης μεταξύ του καταβάλλοντος και του πραγματικού δικαιούχου ή μεταξύ αυτών των δύο και κάποιου άλλου προσώπου, το ποσό των δικαιωμάτων, όσον αφορά στη χρήση, το δικαίωμα ή τις πληροφορίες για τα οποία καταβάλλονται, υπερβαίνει το ποσό που θα είχε συμφωνηθεί μεταξύ του καταβάλλοντος και του πραγματικού δικαιούχου ελλείψει μιας τέτοιας σχέσης, οι διατάξεις του παρόντος Άρθρου εφαρμόζονται μόνο στο τελευταίο μνημονευθέν ποσό. Σε αυτήν την περίπτωση, το υπερβάλλον μέρος των πληρωμών παραμένει

φορολογητέο σύμφωνα με τη νομοθεσία εκάστου Συμβαλλόμενου Κράτους, λαμβανομένων υπόψη των λοιπών διατάξεων της παρούσας Σύμβασης.

7. Τα ακόλουθα δεν θεωρούνται δικαιώματα:

- α) Κυμαινόμενες ή σταθερές πρόσοδοι για την εκμετάλλευση μεταλλευτικών κοιτασμάτων, πηγών και άλλων φυσικών πόρων. Σε σχέση με αυτό το εισόδημα, εφαρμόζεται το Άρθρο 6 αναφορικά με τη φορολογία εισοδήματος από ακίνητη περιουσία.
- β) Πληρωμές για τη χρήση ή το δικαίωμα χρήσης κινηματογραφικών ταινιών. Σε σχέση με αυτό το εισόδημα, εφαρμόζεται το Άρθρο 7 αναφορικά με τη φορολογία κερδών.

ΑΡΘΡΟ 13**ΩΦΕΛΕΙΑ ΑΠΟ ΚΕΦΑΛΑΙΟ**

1. Ωφέλεια που αποκτάται από κάτοικο ενός Συμβαλλόμενου Κράτους από την εκποίηση ακίνητης περιουσίας που αναφέρεται στο Άρθρο 6 και βρίσκεται στο άλλο Συμβαλλόμενο Κράτος, μπορεί να φορολογείται σε αυτό το άλλο Κράτος.
2. Ωφέλεια από την εκποίηση κινητής περιουσίας που αποτελεί μέρος της επιχειρηματικής περιουσίας μιας μόνιμης εγκατάστασης που διατηρεί μια επιχείρηση ενός Συμβαλλόμενου Κράτους στο άλλο Συμβαλλόμενο Κράτος, συμπεριλαμβανομένης αυτής της ωφέλειας από την εκποίηση μιας τέτοιας μόνιμης εγκατάστασης (μόνης ή μαζί με όλη την επιχείρηση), μπορεί να φορολογείται σε αυτό το άλλο Κράτος.
3. Ωφέλεια από την εκποίηση περιουσίας που αποτελεί μέρος της επιχειρηματικής περιουσίας μιας επιχείρησης και απαρτίζεται από πλοία ή αεροσκάφη που εκτελούν διεθνείς μεταφορές, ή κινητής περιουσίας που σχετίζεται με την εκμετάλλευση αυτών των πλοίων ή αεροσκαφών, φορολογείται μόνο στο Συμβαλλόμενο Κράτος στο οποίο φορολογούνται τα κέρδη από την εκμετάλλευση των εν λόγω πλοίων ή αεροσκαφών, σύμφωνα με τις διατάξεις του Άρθρου 8.
4. Ωφέλεια που αποκτάται από κάτοικο ενός Συμβαλλόμενου Κράτους από την εκποίηση μετοχών, δικαιωμάτων ή παρεμφερών συμμετοχών, όπως συμμετοχές σε προσωπική εταιρία ή εμπίστευμα (trust), μπορεί να φορολογείται στο άλλο Συμβαλλόμενο Κράτος αν, σε οποιαδήποτε χρονική στιγμή κατά τη διάρκεια των 365 ημερών που προηγούνται της εκποίησης, περισσότερο από το 50 τοις εκατό της αξίας αυτών των μετοχών, δικαιωμάτων ή παρεμφερών συμμετοχών προήλθε άμεσα ή έμμεσα από ακίνητη περιουσία, όπως ορίζεται στο Άρθρο 6, η οποία βρίσκεται σε αυτό το άλλο Κράτος. Για τους σκοπούς της παρούσας διάταξης, ακίνητα που σχετίζονται με τις επιχειρηματικές δραστηριότητες που διεξάγονται από αυτήν την εταιρία, το εμπίστευμα (trust), ή την οντότητα δεν λαμβάνονται υπόψη.
5. Ωφέλεια από την εκποίηση οποιασδήποτε περιουσίας, εκτός από τα αναφερόμενα στις παραγράφους 1, 2, 3 και 4 φορολογείται μόνο στο Συμβαλλόμενο Κράτος του οποίου είναι κάτοικος ο εκποιών.

ΑΡΘΡΟ 14**ΕΙΣΟΔΗΜΑ ΑΠΟ ΑΠΑΣΧΟΛΗΣΗ**

1. Με την επιφύλαξη των διατάξεων των Άρθρων 15, 17 και 18, μισθοί, ημερομίσθια και άλλες παρόμοιες αμοιβές που αποκτά κάτοικος ενός Συμβαλλόμενου Κράτους έναντι εξαρτημένης απασχόλησης, φορολογούνται μόνο σε αυτό το Κράτος, εκτός αν η απασχόληση ασκείται στο άλλο Συμβαλλόμενο Κράτος. Αν η απασχόληση ασκείται κατ' αυτόν τον τρόπο, οι αμοιβές που αποκτώνται από αυτήν μπορούν να φορολογούνται σε αυτό το άλλο Κράτος.

2. Ανεξάρτητα από τις διατάξεις της παραγράφου 1, αμοιβή που αποκτάται από κάτοικο ενός Συμβαλλόμενου Κράτους έναντι εξαρτημένης απασχόλησης που ασκείται στο άλλο Συμβαλλόμενο Κράτος, φορολογείται μόνο στο πρώτο μνημονευόμενο Κράτος, αν:

- α) ο δικαιούχος της αμοιβής βρίσκεται στο άλλο Κράτος για περίοδο ή περιόδους που δεν υπερβαίνουν συνολικά τις 183 μέρες εντός μιας οποιασδήποτε περιόδου δώδεκα μηνών, η οποία αρχίζει ή τελειώνει στο οικείο φορολογικό έτος, και
- β) η αμοιβή καταβάλλεται από, ή για λογαριασμό, εργοδότη που δεν είναι κάτοικος του άλλου Κράτους, και
- γ) η αμοιβή δεν βαρύνει μόνιμη εγκατάσταση που διατηρεί ο εργοδότης στο άλλο Κράτος.

3. Ανεξάρτητα από τις προηγούμενες διατάξεις του παρόντος Άρθρου, αμοιβή που αποκτάται από κάτοικο ενός Συμβαλλόμενου Κράτους έναντι εξαρτημένης απασχόλησης, ως μέλους του τακτικού πληρώματος πλοίου ή αεροσκάφους, η οποία ασκείται επί πλοίου ή αεροσκάφους που δραστηριοποιείται σε διεθνείς μεταφορές, μπορεί να φορολογείται στο Συμβαλλόμενο Κράτος στο οποίο φορολογούνται τα κέρδη από την εκμετάλλευση του πλοίου ή του αεροσκάφους, σύμφωνα με τις διατάξεις του Άρθρου 8.

ΑΡΘΡΟ 15**ΑΜΟΙΒΕΣ ΜΕΛΩΝ ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ**

Αμοιβές διευθυντών και άλλες παρόμοιες πληρωμές που αποκτώνται από κάτοικο ενός Συμβαλλόμενου Κράτους, υπό την ιδιότητά του ως μέλους του Διοικητικού ή Εποπτικού Συμβουλίου μιας εταιρίας που είναι κάτοικος του άλλου Συμβαλλόμενου Κράτους, ή ως διαχειριστή μιας εταιρίας περιορισμένης ευθύνης ή μιας προσωπικής εταιρίας του άλλου Συμβαλλόμενου Κράτους, μπορούν να φορολογούνται σε αυτό το άλλο Κράτος.

ΑΡΘΡΟ 16**ΚΑΛΛΙΤΕΧΝΕΣ, ΑΘΛΗΤΕΣ ΚΑΙ ΜΟΝΤΕΛΑ**

1. Ανεξάρτητα από τις διατάξεις του Άρθρου 14, εισόδημα που αποκτάται από κάτοικο ενός Συμβαλλόμενου Κράτους ως πρόσωπο που παρέχει υπηρεσίες ψυχαγωγίας, όπως καλλιτέχνης θεάτρου, κινηματογράφου, ραδιοφώνου ή τηλεόρασης, ή μουσικός, ή ως αθλητής ή μοντέλο, από την άσκηση αυτών των προσωπικών δραστηριοτήτων του στο άλλο Συμβαλλόμενο Κράτος, μπορεί να φορολογείται σε αυτό το άλλο Κράτος.

Ανεξάρτητα από τις διατάξεις των Άρθρων 14 και 20, όταν ένας καλλιτέχνης, αθλητής ή μοντέλο, ο οποίος είναι κάτοικος ενός Κράτους, αποκτά εισόδημα από το άλλο Κράτος για παραστάσεις ή εκδηλώσεις που δεν μπορούν να διαχωριστούν από την επαγγελματική του φήμη, αυτό το εισόδημα μπορεί να φορολογείται στο άλλο Συμβαλλόμενο Κράτος.

2. Αν το εισόδημα που αποκτάται από δραστηριότητες, παραστάσεις ή εκδηλώσεις, οι οποίες αναφέρονται στην παράγραφο 1, δεν περιέρχεται στον ίδιο τον καλλιτέχνη, τον αθλητή ή το μοντέλο, αλλά σε άλλο πρόσωπο, είτε είναι κάτοικος ενός Συμβαλλόμενου Κράτους είτε όχι, αυτό το εισόδημα μπορεί ανεξάρτητα από τις διατάξεις των Άρθρων 14 και 20, να φορολογείται στο Συμβαλλόμενο Κράτος όπου ασκούνται, παρέχονται ή χρησιμοποιούνται οι δραστηριότητες, παραστάσεις ή εκδηλώσεις του καλλιτέχνη, αθλητή ή μοντέλου.

3. Ανεξάρτητα από τις διατάξεις των παραγράφων 1 και 2, εισόδημα που αποκτάται από κάτοικο ενός Συμβαλλόμενου Κράτους ως καλλιτέχνη, αθλητή ή μοντέλο, από δραστηριότητες, παραστάσεις, ή εκδηλώσεις που ασκούνται, παρέχονται ή χρησιμοποιούνται στο άλλο Συμβαλλόμενο Κράτος, φορολογείται μόνο στο πρώτο μνημονευόμενο Κράτος, αν αυτές οι δραστηριότητες, παραστάσεις ή εκδηλώσεις στο άλλο Κράτος χρηματοδοτούνται κυρίως από δημόσιους πόρους του πρώτου μνημονευόμενου Κράτους, των πολιτικών του υποδιαιρέσεων, των τοπικών ή περιφερειακών αρχών αυτού, ή των νομικών προσώπων δημοσίου δικαίου αυτών, συμπεριλαμβανομένης της περίπτωσης που το εισόδημα δεν περιέρχεται στον ίδιο τον καλλιτέχνη, τον αθλητή ή το μοντέλο, αλλά σε άλλο πρόσωπο, είτε είναι κάτοικος ενός Συμβαλλόμενου Κράτους είτε όχι.

ΑΡΘΡΟ 17**ΣΥΝΤΑΞΕΙΣ**

Με την επιφύλαξη των διατάξεων της παραγράφου 2 του Αρθρου 18, συντάξεις και άλλες παρόμοιες αμοιβές που καταβάλλονται σε κάτοικο ενός Συμβαλλόμενου Κράτους, έναντι προηγούμενης απασχόλησης, φορολογούνται μόνο σε αυτό το Κράτος.

ΑΡΘΡΟ 18**ΚΥΒΕΡΝΗΤΙΚΕΣ ΥΠΗΡΕΣΙΕΣ**

1. α) Μισθοί, ημερομίσθια και άλλες παρόμοιες αμοιβές που καταβάλλονται από ένα Συμβαλλόμενο Κράτος, ή πολιτική υποδιαίρεση ή τοπική ή περιφερειακή αρχή αυτού ή από ένα νομικό πρόσωπο δημοσίου δικαίου αυτών, σε ένα φυσικό πρόσωπο έναντι υπηρεσιών που παρασχέθηκαν προς αυτό το Κράτος ή υποδιαίρεση, ή τοπική ή περιφερειακή αρχή ή νομικό πρόσωπο, φορολογούνται μόνο σε αυτό το Κράτος.

β) Ωστόσο, αυτοί οι μισθοί, τα ημερομίσθια και άλλες παρόμοιες αμοιβές φορολογούνται μόνο στο άλλο Συμβαλλόμενο Κράτος, αν οι υπηρεσίες παρέχονται σε αυτό το Κράτος και το φυσικό πρόσωπο είναι κάτοικος και υπήκοος αυτού του Κράτους, χωρίς να είναι επίσης υπήκοος του πρώτου μνημονευόμενου Κράτους.
2. α) Ανεξάρτητα από τις διατάξεις της παραγράφου 1, συντάξεις και άλλες παρόμοιες αμοιβές που καταβάλλονται από ένα Συμβαλλόμενο Κράτος ή πολιτική υποδιαίρεση ή τοπική ή περιφερειακή αρχή αυτού ή από ένα νομικό πρόσωπο δημοσίου δικαίου αυτών, ή από ταμεία που συστάθηκαν από αυτά, σε ένα φυσικό πρόσωπο έναντι υπηρεσιών που παρασχέθηκαν προς αυτό το Κράτος, υποδιαίρεση, αρχή ή νομικό πρόσωπο, φορολογούνται μόνο σε αυτό το Κράτος.

β) Ωστόσο, αυτές οι συντάξεις και άλλες παρόμοιες αμοιβές φορολογούνται μόνο στο άλλο Συμβαλλόμενο Κράτος, αν το φυσικό πρόσωπο είναι κάτοικος και υπήκοος αυτού του Κράτους, χωρίς να είναι ταυτόχρονα υπήκοος του πρώτου μνημονευόμενου Κράτους.
3. Οι διατάξεις των Αρθρων 14, 15, 16 και 17 εφαρμόζονται σε μισθούς, ημερομίσθια, συντάξεις και άλλες παρόμοιες αμοιβές έναντι υπηρεσιών που παρασχέθηκαν σε σχέση με επιχειρηματική δραστηριότητα που διεξάγεται από ένα Συμβαλλόμενο Κράτος ή πολιτική υποδιαίρεση ή τοπική ή περιφερειακή αρχή αυτού ή από ένα νομικό πρόσωπο δημοσίου δικαίου αυτών.

ΑΡΘΡΟ 19**ΚΑΘΗΓΗΤΕΣ, ΔΑΣΚΑΛΟΙ, ΣΠΟΥΔΑΣΤΕΣ, ΜΑΘΗΤΕΥΟΜΕΝΟΙ ΚΑΙ
ΕΚΠΑΙΔΕΥΟΜΕΝΟΙ**

1. Με την επιφύλαξη των διατάξεων του Άρθρου 18, και ανεξάρτητα από τις διατάξεις των παραγράφων 1 και 2 του Άρθρου 14, οι αμοιβές που λαμβάνει ένας καθηγητής, δάσκαλος ή ερευνητής, ο οποίος είναι ή ήταν, αμέσως πριν τη μετάβασή του σε ένα Συμβαλλόμενο Κράτος, κάτοικος του άλλου Συμβαλλόμενου Κράτους και ο οποίος βρίσκεται στο πρώτο μνημονευόμενο Κράτος αποκλειστικά για το σκοπό της διδασκαλίας ή της ενασχόλησης με έρευνα, φορολογούνται μόνο στο άλλο Κράτος. Η παρούσα διάταξη εφαρμόζεται για μια περίοδο που δεν υπερβαίνει τους 24 μήνες από την ημερομηνία της πρώτης άφιξης του καθηγητή, του δασκάλου ή του ερευνητή στο πρώτο μνημονευόμενο Κράτος για το σκοπό της διδασκαλίας ή της ενασχόλησης με έρευνα. Ωστόσο, όταν η έρευνα δεν διεξάγεται προς το δημόσιο συμφέρον, αλλά κυρίως προς όφελος συγκεκριμένου προσώπου ή προσώπων, εφαρμόζονται οι διατάξεις των παραγράφων 1 και 2 του Άρθρου 14.

2. Τα ποσά που λαμβάνει ένας σπουδαστής, εκπαιδευόμενος ή μαθητευόμενος για τον σκοπό της συντήρησης, της εκπαίδευσης ή της εξάσκησης του, ο οποίος είναι ή ήταν, αμέσως πριν τη μετάβασή του σε ένα Συμβαλλόμενο Κράτος, κάτοικος του άλλου Συμβαλλόμενου Κράτους και ο οποίος βρίσκεται στο πρώτο μνημονευόμενο Κράτος αποκλειστικά για το σκοπό της εκπαίδευσης ή της εξάσκησης του, δεν φορολογούνται σε αυτό το Κράτος, με την προϋπόθεση ότι τα ποσά αυτά προκύπτουν από πηγές εκτός αυτού του Κράτους.

ΑΡΘΡΟ 20**ΑΛΛΑ ΕΙΣΟΔΗΜΑΤΑ**

1. Εισοδήματα κατοίκου ενός Συμβαλλόμενου Κράτους, οπουδήποτε και αν προκύπτουν, των οποίων η φορολογική μεταχείριση δεν ρυθμίζεται από τα προηγούμενα Άρθρα της παρούσας Σύμβασης, φορολογούνται μόνο σε αυτό το Κράτος.
2. Οι διατάξεις της παραγράφου 1 δεν έχουν εφαρμογή σε εισόδημα, εκτός του εισοδήματος από ακίνητη περιουσία όπως ορίζεται στην παράγραφο 2 του Άρθρου 6, αν ο λήπτης αυτού του εισοδήματος, ο οποίος είναι κάτοικος ενός Συμβαλλόμενου Κράτους, ασκεί επιχειρηματική δραστηριότητα στο άλλο Συμβαλλόμενο Κράτος μέσω μόνιμης εγκατάστασης που βρίσκεται σε αυτό και το δικαίωμα ή η περιουσία σε σχέση με τα οποία καταβάλλεται το εισόδημα συνδέεται ουσιαστικά με αυτήν τη μόνιμη εγκατάσταση. Σε αυτήν την περίπτωση, έχουν εφαρμογή οι διατάξεις του Άρθρου 7.
3. Όταν, λόγω ειδικής σχέσης μεταξύ του προσώπου που αναφέρεται στην παράγραφο 1 και κάποιου άλλου προσώπου, ή μεταξύ αυτών των δύο και κάποιου τρίτου προσώπου, το ποσό του εισοδήματος που αναφέρεται στην παράγραφο 1 υπερβαίνει το ποσό (εάν υφίσταται) που θα είχε συμφωνηθεί μεταξύ αυτών ελλείψει μιας τέτοιας σχέσης, οι διατάξεις του παρόντος Άρθρου έχουν εφαρμογή μόνο στο τελευταίο μνημονευθέν ποσό. Σε αυτήν την περίπτωση, το υπερβάλλον μέρος του εισοδήματος παραμένει φορολογητέο σύμφωνα με τη νομοθεσία εκάστου Συμβαλλόμενου Κράτους, λαμβανομένων υπόψη των λοιπών διατάξεων της παρούσας Σύμβασης.

Κεφάλαιο IV

ΜΕΘΟΔΟΙ ΓΙΑ ΤΗΝ ΕΞΑΛΕΙΨΗ ΤΗΣ ΔΙΠΛΗΣ ΦΟΡΟΛΟΓΙΑΣ

ΑΡΘΡΟ 21

ΕΞΑΛΕΙΨΗ ΤΗΣ ΔΙΠΛΗΣ ΦΟΡΟΛΟΓΙΑΣ

1. Στην περίπτωση της Γαλλίας, η διπλή φορολογία αποφεύγεται ως εξής:

α) Ανεξάρτητα από οποιαδήποτε άλλη διάταξη της παρούσας Σύμβασης, εισόδημα που μπορεί να φορολογείται ή φορολογείται μόνο στην Ελληνική Δημοκρατία, σύμφωνα με τις διατάξεις της Σύμβασης, λαμβάνεται υπόψη για τον υπολογισμό του Γαλλικού φόρου όταν αυτό το εισόδημα δεν απαλλάσσεται από φόρο εταιριών σύμφωνα με τη Γαλλική εθνική νομοθεσία. Σε αυτήν την περίπτωση, ο Ελληνικός φόρος δεν εκπίπτει από αυτό το εισόδημα, αλλά ο κάτοικος της Γαλλίας, με την επιφύλαξη των όρων και των περιορισμών που προβλέπονται στις υποπαραγράφους (i) και (ii), δικαιούται πίστωση έναντι του Γαλλικού φόρου. Αυτή η πίστωση φόρου είναι ίση:

(i) στην περίπτωση εισοδήματος εκτός αυτού που αναφέρεται στην υποπαραγράφο (ii), με το ποσό του Γαλλικού φόρου που αντιστοιχεί σε αυτό το εισόδημα, υπό την προϋπόθεση ότι ο κάτοικος της Γαλλίας υπόκειται στον Ελληνικό φόρο αναφορικά με αυτό το εισόδημα·

(ii) στην περίπτωση εισοδήματος που υπόκειται στο φόρο εταιριών που αναφέρεται στο Άρθρο 7 και στην παράγραφο 2 του Άρθρου 13, και στην περίπτωση εισοδήματος που αναφέρεται στο Άρθρο 10, Άρθρο 11, Άρθρο 12, στις παραγράφους 1 και 4 του Άρθρου 13, στην παράγραφο 3 του Άρθρου 14, στο Άρθρο 15 και στις παραγράφους 1 και 2 του Άρθρου 16, με το ποσό του φόρου που καταβάλλεται στην Ελλάδα σύμφωνα με τις διατάξεις αυτών των Άρθρων· ωστόσο, αυτή η πίστωση φόρου δεν μπορεί να υπερβαίνει το ποσό του Γαλλικού φόρου που αντιστοιχεί σε αυτό το εισόδημα.

β) (i) εννοείται ότι ο όρος «ποσό του Γαλλικού φόρου που αντιστοιχεί σε αυτό το εισόδημα», όπως χρησιμοποιείται στην υποπαραγράφο α), σημαίνει:

- όταν ο φόρος επί αυτού του εισοδήματος υπολογίζεται με την εφαρμογή αναλογικού συντελεστή, το ποσό του εν λόγω καθαρού εισοδήματος πολλαπλασιαζόμενο με τον συντελεστή που πραγματικά εφαρμόζεται σε αυτό το εισόδημα·

- όταν ο φόρος επί αυτού του εισοδήματος υπολογίζεται με την εφαρμογή προοδευτικής κλίμακας, το ποσό του εν λόγω καθαρού εισοδήματος πολλαπλασιαζόμενο με τον συντελεστή που προκύπτει από την αναλογία του φόρου που είναι πραγματικά καταβλητέος επί του συνολικού καθαρού εισοδήματος

που φορολογείται σύμφωνα με τη Γαλλική νομοθεσία προς το ποσό αυτού του συνολικού καθαρού εισοδήματος.

(ii) εννοείται ότι ο όρος «ποσό του φόρου που καταβάλλεται στην Ελλάδα», όπως χρησιμοποιείται στην υποπαράγραφο α), σημαίνει το ποσό του Ελληνικού φόρου που βαρύνει πραγματικά και οριστικά σε σχέση με τα εν λόγω είδη εισοδήματος, σύμφωνα με τις διατάξεις της Σύμβασης, έναν κάτοικο της Γαλλίας που φορολογείται επί αυτών των κατηγοριών εισοδήματος σύμφωνα με τη Γαλλική νομοθεσία.-

2. Στην περίπτωση της Ελληνικής Δημοκρατίας, η διπλή φορολογία αποφεύγεται ως εξής:

α) Όταν κάτοικος της Ελληνικής Δημοκρατίας αποκτά εισόδημα που μπορεί να φορολογείται στη Γαλλία σύμφωνα με τις διατάξεις της παρούσας Σύμβασης, η Ελληνική Δημοκρατία αναγνωρίζει ως έκπτωση από το φόρο εισοδήματος αυτού του κατοίκου, ποσό ίσο με το φόρο εισοδήματος που καταβάλλεται στη Γαλλία:

Ωστόσο, αυτή η έκπτωση δεν δύναται να υπερβαίνει εκείνο το τμήμα του φόρου εισοδήματος, όπως υπολογίζεται προτού δοθεί η έκπτωση, το οποίο αντιστοιχεί στο εισόδημα που φορολογείται στη Γαλλία.

β) Όταν, σύμφωνα με οποιαδήποτε διάταξη της Σύμβασης, εισόδημα που αποκτάται από κάτοικο της Ελληνικής Δημοκρατίας απαλλάσσεται από φόρο σε αυτό το Κράτος, το εν λόγω Κράτος μπορεί παρόλα αυτά, κατά τον υπολογισμό του ποσού του φόρου επί του εναπομείναντος εισοδήματος αυτού του κατοίκου, να λάβει υπόψη το απαλλασσόμενο εισόδημα.

Κεφάλαιο VI**ΕΙΔΙΚΕΣ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ****ΑΡΘΡΟ 22****ΜΗ ΔΙΑΚΡΙΤΙΚΗ ΜΕΤΑΧΕΙΡΙΣΗ**

1. Φυσικά πρόσωπα που είναι υπήκοοι ενός Συμβαλλόμενου Κράτους δεν υπόκεινται στο άλλο Συμβαλλόμενο Κράτος σε οποιαδήποτε φορολογία ή οποιαδήποτε απαίτηση σχετική με αυτήν, η οποία είναι διαφορετική ή περισσότερο επαχθής από τη φορολογία και τις σχετικές απαιτήσεις, στις οποίες υπόκεινται ή μπορούν να υπαχθούν φυσικά πρόσωπα που είναι υπήκοοι αυτού του άλλου Κράτους υπό τις ίδιες συνθήκες, ειδικότερα ως προς την κατοικία.

2. Οι απάτριδες που είναι κάτοικοι ενός Συμβαλλόμενου Κράτους δεν υπόκεινται σε κανένα από τα Συμβαλλόμενα Κράτη σε οποιαδήποτε φορολογία ή οποιαδήποτε απαίτηση σχετική με αυτήν, η οποία είναι διαφορετική ή περισσότερο επαχθής από τη φορολογία και τις σχετικές απαιτήσεις, στις οποίες υπόκεινται ή μπορούν να υπαχθούν οι υπήκοοι του εν λόγω Κράτους υπό τις ίδιες συνθήκες, ειδικότερα ως προς την κατοικία.

3. Η φορολογία που επιβάλλεται σε μόνιμη εγκατάσταση, την οποία διατηρεί μια επιχείρηση ενός Συμβαλλόμενου Κράτους στο άλλο Συμβαλλόμενο Κράτος, δεν επιβάλλεται κατά τρόπο λιγότερο ευνοϊκό σε αυτό το άλλο Κράτος από τη φορολογία που επιβάλλεται σε επιχειρήσεις αυτού του άλλου Κράτους που διεξάγουν τις ίδιες δραστηριότητες. Η παρούσα διάταξη δεν μπορεί να ερμηνευθεί κατά τρόπο που να υποχρεώνει ένα Συμβαλλόμενο Κράτος να χορηγεί σε κατοίκους του άλλου Συμβαλλόμενου Κράτους οποιοσδήποτε προσωπικές απαλλαγές, ελαφρύνσεις και μειώσεις για φορολογικούς σκοπούς, λόγω προσωπικής κατάστασης ή οικογενειακών υποχρεώσεων, τις οποίες χορηγεί στους δικούς του κατοίκους.

4. Εκτός από τις περιπτώσεις όπου εφαρμόζονται οι διατάξεις της παραγράφου 1 του Άρθρου 9, της παραγράφου 7 του Άρθρου 11 και της παραγράφου 6 του Άρθρου 12, οι τόκοι, τα δικαιώματα και άλλες πληρωμές που καταβάλλονται από μια επιχείρηση ενός Συμβαλλόμενου Κράτους σε κάτοικο του άλλου Συμβαλλόμενου Κράτους, για το σκοπό του προσδιορισμού των φορολογητέων κερδών αυτής της επιχείρησης, εκπίπτουν υπό τους ίδιους όρους όπως αν είχαν καταβληθεί σε κάτοικο του πρώτου μνημονευόμενου Κράτους.

5. Επιχειρήσεις ενός Συμβαλλόμενου Κράτους, το κεφάλαιο των οποίων εν όλω ή εν μέρει, κατέχεται ή ελέγχεται άμεσα ή έμμεσα, από έναν ή περισσότερους κατοίκους του άλλου Συμβαλλόμενου Κράτους, δεν υπόκεινται στο πρώτο μνημονευόμενο Κράτος σε οποιαδήποτε φορολογία ή οποιαδήποτε απαίτηση σχετική με αυτήν, η

οποία είναι διαφορετική ή περισσότερο επαχθής από τη φορολογία και τις σχετικές απαιτήσεις, στις οποίες υπόκεινται ή μπορούν να υπαχθούν άλλες παρόμοιες επιχειρήσεις του πρώτου μνημονευόμενου Κράτους.

6. Καμία διάταξη του παρόντος Άρθρου δεν μπορεί να ερμηνευθεί κατά τρόπο που να υποχρεώνει οποιοδήποτε από τα Συμβαλλόμενα Κράτη να χορηγεί σε φυσικά πρόσωπα που δεν είναι κάτοικοι αυτού του Κράτους οποιοσδήποτε από τις προσωπικές απαλλαγές, ελαφρύνσεις και μειώσεις για φορολογικούς σκοπούς, οι οποίες χορηγούνται σε φυσικά πρόσωπα που είναι κάτοικοι.

7. Αν οποιαδήποτε διμερής συνθήκη ή συμφωνία μεταξύ των Συμβαλλόμενων Κρατών, εκτός της παρούσας Σύμβασης, συμπεριλαμβάνει ρήτρα περί μη διακριτικής μεταχείρισης ή ρήτρα μάλλον ευνοούμενου κράτους, εννοείται ότι αυτές οι ρήτρες δεν εφαρμόζονται σε φορολογικά θέματα.

8. Ανεξάρτητα από τις διατάξεις του Άρθρου 2, οι διατάξεις του παρόντος Άρθρου εφαρμόζονται σε φόρους πάσης φύσεως και ονομασίας .

ΑΡΘΡΟ 23**ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΑ ΑΜΟΙΒΑΙΟΥ ΔΙΑΚΑΝΟΝΙΣΜΟΥ**

1. Όταν ένα πρόσωπο θεωρεί ότι οι ενέργειες του ενός ή και των δύο Συμβαλλόμενων Κρατών έχουν ή θα έχουν ως αποτέλεσμα γι' αυτό την επιβολή φορολογίας, η οποία δεν είναι σύμφωνη με τις διατάξεις της παρούσας Σύμβασης, δύναται, ανεξάρτητα από τα μέσα θεραπείας που προβλέπονται από την εσωτερική νομοθεσία αυτών των Κρατών, να θέσει την υπόθεσή του υπόψη της αρμόδιας αρχής οποιουδήποτε από τα Συμβαλλόμενα Κράτη. Η υπόθεση πρέπει να τεθεί υπόψη εντός τριών ετών από την πρώτη κοινοποίηση της πράξης που έχει ως αποτέλεσμα την επιβολή φορολογίας, η οποία δεν είναι σύμφωνη με τις διατάξεις της Σύμβασης.

2. Η αρμόδια αρχή προσπαθεί, αν θεωρήσει ότι η ένσταση είναι βάσιμη και αν η ίδια δεν μπορεί να καταλήξει σε ικανοποιητική λύση, να επιλύσει την υπόθεση κατόπιν αμοιβαίας συμφωνίας με την αρμόδια αρχή του άλλου Συμβαλλόμενου Κράτους, με σκοπό την αποφυγή φορολογίας που δεν είναι σύμφωνη με τις διατάξεις της Σύμβασης. Η επιτευχθείσα συμφωνία εφαρμόζεται ανεξάρτητα από τις προθεσμίες που ορίζονται στην εσωτερική νομοθεσία των Συμβαλλόμενων Κρατών.

3. Οι αρμόδιες αρχές των Συμβαλλόμενων Κρατών προσπαθούν να επιλύουν κατόπιν αμοιβαίας συμφωνίας οποιεσδήποτε δυσχέρειες ή αμφιβολίες ανακύπτουν ως προς την ερμηνεία ή την εφαρμογή της Σύμβασης. Μπορούν επίσης να διαβουλεύονται για την εξάλειψη της διπλής φορολογίας σε περιπτώσεις που δεν προβλέπονται στη Σύμβαση.

4. Οι αρμόδιες αρχές των Συμβαλλόμενων Κρατών μπορούν να επικοινωνούν μεταξύ τους απευθείας, μεταξύ άλλων μέσω μιας μικτής επιτροπής αποτελούμενης από τις εν λόγω αρχές ή τους εκπροσώπους αυτών, με σκοπό την επίτευξη συμφωνίας κατά την έννοια των προηγούμενων παραγράφων.

5. Όταν,

α) σύμφωνα με την παράγραφο 1, ένα πρόσωπο έχει θέσει μια υπόθεση υπόψη της αρμόδιας αρχής ενός Συμβαλλόμενου Κράτους βάσει του ότι οι ενέργειες του ενός ή και των δύο Συμβαλλόμενων Κρατών έχουν ως αποτέλεσμα γι' αυτό το πρόσωπο την επιβολή φορολογίας, η οποία δεν είναι σύμφωνη με τις διατάξεις της παρούσας Σύμβασης, και

β) οι αρμόδιες αρχές δεν μπορούν να καταλήξουν σε συμφωνία για την επίλυση αυτής της υπόθεσης σύμφωνα με την παράγραφο 2, εντός τριών ετών από την ημερομηνία κατά την οποία παρασχέθηκαν σε αμφότερες τις αρμόδιες αρχές όλες οι πληροφορίες που ζητήθηκαν από τις αρμόδιες αρχές για την εξέταση της υπόθεσης,

οποιαδήποτε ανεπίλυτα ζητήματα που προκύπτουν από την υπόθεση υποβάλλονται σε διαιτησία, αν αυτό ζητηθεί εγγράφως από το εν λόγω πρόσωπο. Ωστόσο, αυτά τα ανεπίλυτα ζητήματα δεν υποβάλλονται σε διαιτησία, αν έχει ήδη εκδοθεί απόφαση επί αυτών των ζητημάτων από δικαστήριο, συμπεριλαμβανομένων των διοικητικών δικαστηρίων, οποιουδήποτε από τα δύο Κράτη. Εκτός, εάν εντός μιας περιόδου εξήντα ημερών από την ημερομηνία κατά την οποία κοινοποιήθηκε η οριστική απόφαση, ένα πρόσωπο που επηρεάζεται άμεσα από την υπόθεση, δεν αποδέχεται την αμοιβαία συμφωνία που θέτει σε εφαρμογή τη διαιτητική απόφαση, αυτή η απόφαση είναι δεσμευτική και για τα δύο Συμβαλλόμενα Κράτη και εφαρμόζεται ανεξάρτητα από τις προθεσμίες που ορίζονται στην εσωτερική νομοθεσία αυτών των Κρατών. Οι αρμόδιες αρχές των Συμβαλλόμενων Κρατών διευθετούν τον τρόπο εφαρμογής της παρούσας παραγράφου κατόπιν αμοιβαίας συμφωνίας.

ΑΡΘΡΟ 24**ΑΝΤΑΛΛΑΓΗ ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΩΝ**

1. Οι αρμόδιες αρχές των Συμβαλλόμενων Κρατών ανταλλάσσουν τις πληροφορίες που είναι εύλογα συναφείς για την εφαρμογή των διατάξεων της παρούσας Σύμβασης ή για την εφαρμογή ή την επιβολή της εσωτερικής νομοθεσίας σχετικά με φόρους πάσης φύσεως και ονομασίας που επιβάλλονται για λογαριασμό των Συμβαλλόμενων Κρατών ή των πολιτικών τους υποδιαιρέσεων και των τοπικών ή περιφερειακών αρχών, εφόσον η φορολογία βάσει αυτών δεν είναι αντίθετη με τη Σύμβαση. Η ανταλλαγή πληροφοριών δεν περιορίζεται από τα Άρθρα 1 και 2.

2. Οι πληροφορίες που λαμβάνει ένα Συμβαλλόμενο Κράτος βάσει της παραγράφου 1 παραμένουν απόρρητες κατά τον ίδιο τρόπο όπως οι πληροφορίες που λαμβάνονται σύμφωνα με την εσωτερική νομοθεσία αυτού του Κράτους και γνωστοποιούνται μόνο σε πρόσωπα ή αρχές (συμπεριλαμβανομένων των δικαστηρίων και των διοικητικών οργάνων) που είναι επιφορτισμένες με τη βεβαίωση ή την είσπραξη, την αναγκαστική εκτέλεση ή τη δίωξη, την εκδίκαση προσφυγών σε σχέση με τους φόρους που αναφέρονται στην παράγραφο 1 ή με την εποπτεία των ανωτέρω. Τα εν λόγω πρόσωπα ή αρχές θα χρησιμοποιούν τις πληροφορίες αυτές μόνο για τέτοιους σκοπούς. Μπορούν να γνωστοποιούν τις πληροφορίες σε δικαστήριο κατά την επ' ακροατηρίω διαδικασία ή σε δικαστικές αποφάσεις. Ανεξάρτητα από τα ανωτέρω, οι πληροφορίες που λαμβάνονται από ένα Συμβαλλόμενο Κράτος μπορούν να χρησιμοποιηθούν για άλλους σκοπούς, όταν αυτές οι πληροφορίες μπορούν να χρησιμοποιηθούν για αυτούς τους άλλους σκοπούς σύμφωνα με τη νομοθεσία και των δύο Κρατών και η αρμόδια αρχή του παρέχοντος Κράτους εγκρίνει αυτή τη χρήση.

3. Σε καμία περίπτωση οι διατάξεις των παραγράφων 1 και 2 δεν ερμηνεύονται κατά τρόπο που να επιβάλλουν σε ένα Συμβαλλόμενο Κράτος την υποχρέωση:

α) να λαμβάνει διοικητικά μέτρα αντίθετα με τη νομοθεσία και τη διοικητική πρακτική αυτού ή του άλλου Συμβαλλόμενου Κράτους·

β) να παρέχει πληροφορίες που δεν μπορούν να ληφθούν σύμφωνα με τη νομοθεσία ή κατά τη συνήθη διοικητική πρακτική αυτού ή του άλλου Συμβαλλόμενου Κράτους·

γ) να παρέχει πληροφορίες που θα αποκαλύπταν οποιοδήποτε συναλλακτικό, επιχειρηματικό, βιομηχανικό, εμπορικό ή επαγγελματικό απόρρητο ή εμπορική μέθοδο, ή πληροφορία των οποίων η γνωστοποίηση θα ήταν αντίθετη προς τη δημόσια τάξη (ordre public).

4. Αν ζητηθούν πληροφορίες από ένα Συμβαλλόμενο Κράτος σύμφωνα με το παρόν Άρθρο, το άλλο Συμβαλλόμενο Κράτος θα χρησιμοποιήσει τα μέτρα συλλογής πληροφοριών που διαθέτει για να λάβει τις αιτούμενες πληροφορίες, ακόμα και αν

αυτό το άλλο Κράτος μπορεί να μη χρειάζεται αυτές τις πληροφορίες για τους δικούς του φορολογικούς σκοπούς. Η υποχρέωση που περιλαμβάνεται στην προηγούμενη πρόταση υπόκειται στους περιορισμούς της παραγράφου 3, εκτός αν οι περιορισμοί αυτοί ενδέχεται να εμποδίσουν ένα Συμβαλλόμενο Κράτος να κοινοποιήσει πληροφορίες αποκλειστικά και μόνο επειδή οι εν λόγω πληροφορίες δεν παρουσιάζουν ενδιαφέρον σε εθνικό επίπεδο για το κράτος αυτό.

5. Οι διατάξεις της παραγράφου 3 δεν ερμηνεύονται κατά τρόπο που να επιτρέπει σε ένα Συμβαλλόμενο Κράτος να αρνηθεί να παράσχει πληροφορίες αποκλειστικά επειδή οι πληροφορίες βρίσκονται στην κατοχή τράπεζας, άλλου χρηματοπιστωτικού οργανισμού, εξουσιοδοτημένου εκπροσώπου ή προσώπου που ενεργεί με την ιδιότητα του αντιπροσώπου ή του θεματοφύλακα ή επειδή οι πληροφορίες συνδέονται με δικαιώματα ιδιοκτησίας προσώπου.

ΑΡΘΡΟ 25**ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΓΙΑ ΤΗΝ ΕΙΣΠΡΑΞΗ ΦΟΡΩΝ**

1. Τα Συμβαλλόμενα Κράτη παρέχουν αμοιβαία συνδρομή για την είσπραξη των φορολογικών τους απαιτήσεων. Αυτή η συνδρομή δεν περιορίζεται από τα Άρθρα 1 και 2. Οι αρμόδιες αρχές των Συμβαλλόμενων Κρατών μπορούν να διευθετούν τον τρόπο εφαρμογής του παρόντος Άρθρου κατόπιν αμοιβαίας συμφωνίας.

2. Ο όρος «φορολογική απαίτηση», όπως χρησιμοποιείται στο παρόν Άρθρο, σημαίνει ένα ποσό που οφείλεται αναφορικά με φόρους πάσης φύσεως και ονομασίας που επιβάλλονται για λογαριασμό των Συμβαλλόμενων Κρατών ή των πολιτικών τους υποδιοικήσεων και των τοπικών ή περιφερειακών αρχών, εφόσον η φορολογία βάσει αυτών δεν είναι αντίθετη με την παρούσα Σύμβαση ή με οποιαδήποτε άλλη νομική πράξη στην οποία τα Συμβαλλόμενα Κράτη αποτελούν συμβαλλόμενα μέρη, καθώς και τόκους, διοικητικά πρόστιμα και έξοδα είσπραξης ή λήψης διασφαλιστικών μέτρων που σχετίζονται με τους φόρους αυτούς και οποιαδήποτε άλλα πρόστιμα που σχετίζονται με φόρους ή με την παραβίαση της φορολογικής νομοθεσίας.

3. Όταν μια φορολογική απαίτηση ενός Συμβαλλόμενου Κράτους είναι εκτελεστή σύμφωνα με τη νομοθεσία αυτού του Κράτους και οφείλεται από πρόσωπο το οποίο, τη συγκεκριμένη χρονική στιγμή, δεν μπορεί να εμποδίσει την είσπραξη αυτής σύμφωνα με τη νομοθεσία αυτού του Κράτους, αυτή η φορολογική απαίτηση, κατόπιν αιτήματος της αρμόδιας αρχής αυτού του Κράτους, γίνεται αποδεκτή για σκοπούς είσπραξης από την αρμόδια αρχή του άλλου Συμβαλλόμενου Κράτους. Αυτή η φορολογική απαίτηση εισπράττεται από αυτό το άλλο Κράτος σύμφωνα με τις διατάξεις της νομοθεσίας αυτού που εφαρμόζονται για την επιβολή και την είσπραξη των δικών του φόρων, ως εάν η φορολογική απαίτηση ήταν φορολογική απαίτηση αυτού του άλλου Κράτους.

4. Όταν μια φορολογική απαίτηση ενός Συμβαλλόμενου Κράτους αποτελεί απαίτηση αναφορικά με την οποία αυτό το Κράτος μπορεί, σύμφωνα με τη νομοθεσία του, να λάβει διασφαλιστικά μέτρα προκειμένου να διασφαλίσει την είσπραξη αυτής, αυτή η φορολογική απαίτηση, κατόπιν αιτήματος της αρμόδιας αρχής αυτού του Κράτους, πρέπει να γίνεται αποδεκτή για σκοπούς λήψης διασφαλιστικών μέτρων από την αρμόδια αρχή του άλλου Συμβαλλόμενου Κράτους. Αυτό το άλλο Κράτος λαμβάνει διασφαλιστικά μέτρα αναφορικά με αυτήν τη φορολογική απαίτηση σύμφωνα με τις διατάξεις της νομοθεσίας αυτού, ως εάν η φορολογική απαίτηση ήταν φορολογική απαίτηση αυτού του άλλου Κράτους, ακόμα και αν, κατά τη χρονική στιγμή εφαρμογής αυτών των μέτρων, η φορολογική απαίτηση δεν είναι εκτελεστή στο πρώτο μνημονευόμενο Κράτος ή οφείλεται από πρόσωπο το οποίο έχει δικαίωμα να εμποδίσει την είσπραξη αυτής.

5. Ανεξάρτητα από τις διατάξεις των παραγράφων 3 και 4, μια φορολογική απαίτηση που γίνεται αποδεκτή από ένα Συμβαλλόμενο Κράτος για τους σκοπούς της παραγράφου 3 ή 4 δεν υπόκειται, σε αυτό το Κράτος, στις προθεσμίες παραγραφής ή δεν αποδίδεται προτεραιότητα εφαρμοστέα για φορολογική απαίτηση σύμφωνα με τη νομοθεσία αυτού του Κράτους λόγω της φύσης της αυτής καθαυτής. Επιπλέον, μια φορολογική απαίτηση που γίνεται αποδεκτή από ένα Συμβαλλόμενο Κράτος για τους σκοπούς της παραγράφου 3 ή 4 δεν έχει, σε αυτό το Κράτος, προτεραιότητα εφαρμοστέα για αυτήν την φορολογική απαίτηση σύμφωνα με τη νομοθεσία του άλλου Συμβαλλόμενου Κράτους.

6. Δεν κινούνται διαδικασίες αναφορικά με την ύπαρξη, την εγκυρότητα ή το ποσό μιας φορολογικής απαίτησης ενός Συμβαλλόμενου Κράτους ενώπιον των δικαστηρίων ή των διοικητικών οργάνων του άλλου Συμβαλλόμενου Κράτους.

7. Όταν, σε οποιαδήποτε χρονική στιγμή αφού έχει υποβληθεί αίτημα από ένα Συμβαλλόμενο Κράτος βάσει της παραγράφου 3 ή 4 και προτού το άλλο Συμβαλλόμενο Κράτος εισπράξει και εμβάσει το ποσό της σχετικής φορολογικής απαίτησης στο πρώτο μνημονευόμενο Κράτος, η σχετική απαίτηση παύει να αποτελεί

α) στην περίπτωση αιτήματος βάσει της παραγράφου 3, φορολογική απαίτηση του πρώτου μνημονευόμενου Κράτους που είναι εκτελεστή σύμφωνα με τη νομοθεσία αυτού του Κράτους και οφείλεται από πρόσωπο το οποίο, τη συγκεκριμένη χρονική στιγμή, δεν μπορεί να εμποδίσει την εισπραξη αυτής σύμφωνα με τη νομοθεσία αυτού του Κράτους, ή

β) στην περίπτωση αιτήματος βάσει της παραγράφου 4, φορολογική απαίτηση του πρώτου μνημονευόμενου Κράτους αναφορικά με την οποία αυτό το Κράτος μπορεί, σύμφωνα με τη νομοθεσία του, να λάβει διασφαλιστικά μέτρα προκειμένου να διασφαλίσει την εισπραξη αυτής,

η αρμόδια αρχή του πρώτου μνημονευόμενου Κράτους ενημερώνει αμελλητί την αρμόδια αρχή του άλλου Κράτους για αυτό το γεγονός και, κατ' επιλογήν του άλλου Κράτους, το πρώτο μνημονευόμενο Κράτος είτε αναστέλλει είτε αποσύρει το αίτημά του.

8. Οι διατάξεις του παρόντος Άρθρου δεν ερμηνεύονται σε καμία περίπτωση κατά τρόπο που να επιβάλλουν σε ένα Συμβαλλόμενο Κράτος την υποχρέωση:

α) να λαμβάνει διοικητικά μέτρα αντίθετα με τη νομοθεσία και τη διοικητική πρακτική αυτού ή του άλλου Συμβαλλόμενου Κράτους·

β) να λαμβάνει μέτρα που θα ήταν αντίθετα προς τη δημόσια τάξη (*ordre public*)·

γ) να παρέχει συνδρομή, αν το άλλο Συμβαλλόμενο Κράτος δεν έχει εφαρμόσει όλα τα εύλογα μέτρα εισπραξης ή διαφύλαξης, ανάλογα με την περίπτωση, τα

οποία είναι διαθέσιμα σύμφωνα με τη νομοθεσία ή τη διοικητική πρακτική αυτού·

- δ) να παρέχει συνδρομή σε εκείνες τις περιπτώσεις όπου η διοικητική επιβάρυνση για αυτό το Κράτος είναι σαφώς δυσανάλογη σε σχέση με το όφελος που θα αποκόμιζε το άλλο Συμβαλλόμενο Κράτος.

ΑΡΘΡΟ 26**ΜΕΛΗ ΔΙΠΛΩΜΑΤΙΚΩΝ ΚΑΙ ΠΡΟΞΕΝΙΚΩΝ ΑΠΟΣΤΟΛΩΝ**

1. Οι διατάξεις της παρούσας Σύμβασης δεν επηρεάζουν τα φορολογικά προνόμια των μελών διπλωματικών ή προξενικών αποστολών και των μελών μόνιμων αντιπροσωπειών σε διεθνείς οργανισμούς, σύμφωνα με τους γενικούς κανόνες του διεθνούς δικαίου ή σύμφωνα με τις διατάξεις ειδικών συμφωνιών.
2. Ανεξάρτητα από τις διατάξεις του Άρθρου 4, ένα φυσικό πρόσωπο που αποτελεί μέλος διπλωματικής ή προξενικής αποστολής ή μόνιμης αντιπροσωπείας ενός Συμβαλλόμενου Κράτους, η οποία βρίσκεται στο άλλο Συμβαλλόμενο Κράτος ή σε τρίτο Κράτος, θεωρείται ότι είναι κάτοικος του αποστέλλοντος Κράτους για τους σκοπούς της Σύμβασης, αν υπόκειται στις ίδιες υποχρεώσεις στο αποστέλλον Κράτος σε σχέση με το φόρο επί του συνολικού του εισοδήματος όπως και οι κάτοικοι αυτού του Κράτους.
3. Η Σύμβαση δεν εφαρμόζεται σε διεθνείς οργανισμούς, σε όργανα ή υπαλλήλους αυτών και σε πρόσωπα που αποτελούν μέλη διπλωματικής ή προξενικής αποστολής ή μόνιμης αντιπροσωπείας τρίτου Κράτους, τα οποία βρίσκονται στην επικράτεια ενός Συμβαλλόμενου Κράτους και δεν αντιμετωπίζονται σε κανένα από τα Συμβαλλόμενα Κράτη ως κάτοικοι αναφορικά με τον φόρο εισοδήματος.

ΑΡΘΡΟ 27**ΑΡΝΗΣΗ ΠΑΡΟΧΗΣ ΤΩΝ ΠΡΟΝΟΜΙΩΝ ΤΗΣ ΣΥΜΒΑΣΗΣ**

Ανεξάρτητα από τις λοιπές διατάξεις της παρούσας Σύμβασης, ένα προνόμιο σύμφωνα με την παρούσα Σύμβαση δεν χορηγείται αναφορικά με στοιχείο εισοδήματος, αν εύλογα συνάγεται το συμπέρασμα, λαμβάνοντας υπόψη όλα τα συναφή γεγονότα και περιστάσεις, ότι η εξασφάλιση αυτού του προνομίου ήταν ένας από τους κύριους σκοπούς οποιασδήποτε διευθέτησης ή συναλλαγής, η οποία είχε ως αποτέλεσμα αυτό το προνόμιο άμεσα ή έμμεσα, εκτός αν αποδεικνύεται ότι η χορήγηση αυτού του προνομίου σε αυτές τις περιστάσεις θα ήταν σύμφωνη με το αντικείμενο και το σκοπό των σχετικών διατάξεων της παρούσας Σύμβασης.

ΑΡΘΡΟ 28**ΤΡΟΠΟΣ ΕΦΑΡΜΟΓΗΣ**

1. Οι αρμόδιες αρχές των Συμβαλλόμενων Κρατών μπορούν να διευθετούν τον τρόπο εφαρμογής της παρούσας Σύμβασης.
2. Ειδικότερα, προκειμένου να λάβουν σε ένα Συμβαλλόμενο Κράτος τα προνόμια που προβλέπονται στα Άρθρα 10, 11 και 12, οι κάτοικοι του άλλου Συμβαλλόμενου Κράτους πρέπει να προσκομίσουν δεόντως επικυρωμένο πιστοποιητικό φορολογικής κατοικίας από τη φορολογική διοίκηση αυτού του άλλου Κράτους, εκτός αν οι αρμόδιες αρχές συμφωνήσουν διαφορετικά.

ΑΡΘΡΟ 29**ΘΕΣΗ ΣΕ ΙΣΧΥ**

1. Καθένα από τα Συμβαλλόμενα Κράτη γνωστοποιεί στο άλλο, μέσω της διπλωματικής οδού, την ολοκλήρωση των διαδικασιών που απαιτούνται για τη θέση σε ισχύ της παρούσας Σύμβασης. Η παρούσα Σύμβαση τίθεται σε ισχύ την πρώτη ημέρα που ακολουθεί την ημερομηνία λήψης της τελευταίας από αυτές τις γνωστοποιήσεις.
2. Οι διατάξεις της παρούσας Σύμβασης εφαρμόζονται και για τα δύο Κράτη:
 - α) αναφορικά με φόρους εισοδήματος που παρακρατούνται στην πηγή για ποσά που καταβάλλονται ή πιστώνονται, όταν η γενεσιουργός αιτία του φόρου επέρχεται μετά το ημερολογιακό έτος κατά το οποίο τίθεται σε ισχύ η παρούσα Σύμβαση και
 - β) αναφορικά με φόρους εισοδήματος που δεν παρακρατούνται στην πηγή, για φόρους που επιβάλλονται, ανάλογα με την περίπτωση, αναφορικά με οποιοδήποτε ημερολογιακό έτος ή φορολογικό έτος ή λογιστική περίοδο που αρχίζει μετά το ημερολογιακό έτος κατά το οποίο τίθεται σε ισχύ η Σύμβαση.
 - γ) αναφορικά με άλλους φόρους, για την επιβολή φόρου όταν η γενεσιουργός αιτία επιβολής του θα επέλθει μετά το ημερολογιακό έτος κατά το οποίο τίθεται σε ισχύ η Σύμβαση.
3. Η Σύμβαση μεταξύ Ελλάδας και Γαλλίας για την Αποφυγή της Διπλής Φορολογίας και τη θέσπιση κανόνων για αμοιβαία διοικητική συνδρομή αναφορικά με φόρους επί του εισοδήματος, η οποία υπογράφηκε στην Αθήνα στις 21 Αυγούστου 1963, λήγει και παύει να εφαρμόζεται από την ημερομηνία κατά την οποία η παρούσα Σύμβαση εφαρμόζεται στους φόρους που καλύπτονται από αυτήν, σύμφωνα με τις διατάξεις της παραγράφου 2 του παρόντος Άρθρου.

ΑΡΘΡΟ 30

ΚΑΤΑΓΓΕΛΙΑ ΤΗΣ ΣΥΜΒΑΣΗΣ

1. Η παρούσα Σύμβαση παραμένει σε ισχύ μέχρι να καταγγελθεί από ένα από τα Συμβαλλόμενα Κράτη. Οποιοδήποτε από τα Συμβαλλόμενα Κράτη μπορεί να καταγγείλει τη Σύμβαση, μέσω της διπλωματικής οδού, με κοινοποίηση της καταγγελίας τουλάχιστον έξι μήνες πριν από το τέλος οποιουδήποτε ημερολογιακού έτους.

2. Σε αυτήν την περίπτωση, η Σύμβαση παύει να εφαρμόζεται:

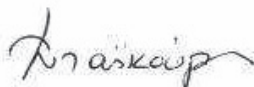
- α) αναφορικά με φόρους εισοδήματος που παρακρατούνται στην πηγή για ποσά που καταβάλλονται ή πιστώνονται, όταν η γενεσιουργός αιτία επέρχεται μετά το ημερολογιακό έτος κατά το οποίο κοινοποιείται η καταγγελία και
- β) αναφορικά με φόρους εισοδήματος που δεν παρακρατούνται στην πηγή, για φόρους που επιβάλλονται, ανάλογα με την περίπτωση, σε σχέση με οποιοδήποτε ημερολογιακό έτος ή φορολογικό έτος ή λογιστική περίοδο που αρχίζει μετά το ημερολογιακό έτος κατά το οποίο κοινοποιείται η καταγγελία.
- γ) αναφορικά με άλλους φόρους, όταν η γενεσιουργός αιτία επιβολής του φόρου θα επέλθει μετά το ημερολογιακό έτος κατά το οποίο κοινοποιείται η καταγγελία.

Σε πίστωση των ανωτέρω, οι υπογράφωντες, δεόντως εξουσιοδοτημένοι προς τούτο, υπέγραψαν την παρούσα Σύμβαση.

Συντάχθηκε στην Αθήνα, στις12/5/22....., εις διπλούν, στην ελληνική και στη γαλλική γλώσσα, και αμφότερα τα κείμενα είναι εξίσου αυθεντικά.

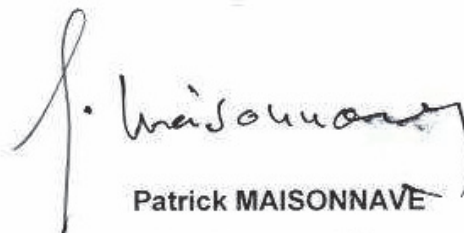
Για την Ελληνική Δημοκρατία

Για τη Γαλλική Δημοκρατία

Χρήστος ΣΤΑΪΚΟΥΡΑΣ

Υπουργός Οικονομικών

Patrick MAISONNAVE

Πρέσβης της Γαλλίας

ΠΡΩΤΟΚΟΛΛΟ

Κατά τη χρονική στιγμή της υπογραφής της Σύμβασης μεταξύ της Γαλλικής Δημοκρατίας και της Ελληνικής Δημοκρατίας για την εξάλειψη της διπλής φορολογίας αναφορικά με φόρους εισοδήματος και την πρόληψη της φοροδιαφυγής και της φοροαποφυγής, οι κάτωθι υπογεγραμμένοι συμφώνησαν επί των ακόλουθων διατάξεων, οι οποίες αποτελούν αναπόσπαστο μέρος της Σύμβασης.

1. Σχετικά με την υποπαράγραφο β της παραγράφου 1 του Άρθρου 3, τα γαλλικά Υπερπόντια Διαμερίσματα είναι η Guadeloupe (Γουαδελούπη), η Guyane (Γουιάνα), η Martinique (Μαρτινίκα), η Réunion (Ρεϋνιόν) και η Mayotte (Μαγιότ). Η αρμόδια αρχή της Γαλλίας γνωστοποιεί στην αρμόδια αρχή της Ελλάδας οποιαδήποτε μεταβολή σε αυτόν τον κατάλογο.

2. Σχετικά με την παράγραφο 1 του Άρθρου 4, ο όρος «κάτοικος ενός Συμβαλλόμενου Κράτους» περιλαμβάνει, όταν αυτό το Συμβαλλόμενο Κράτος είναι η Γαλλία, οποιαδήποτε προσωπική εταιρία ή οποιαδήποτε άλλη παρόμοια οντότητα (συμπεριλαμβανομένης της ένωσης προσώπων):

α) της οποίας η έδρα της πραγματικής διοίκησης βρίσκεται στη Γαλλία· και

β) η οποία υπόκειται σε φόρο στη Γαλλία· και

γ) της οποίας όλοι οι μεριδιούχοι, εταίροι ή μέλη, σύμφωνα με τη φορολογική νομοθεσία της Γαλλίας, υπόκεινται προσωπικά σε φόρο στη Γαλλία αναφορικά με το μερίδιο που τους αναλογεί επί των κερδών της προσωπικής εταιρίας ή άλλης παρόμοιας οντότητας (συμπεριλαμβανομένης της ένωσης προσώπων).

3. Ανεξάρτητα από οποιεσδήποτε άλλες διατάξεις της παρούσας Σύμβασης, ένας οργανισμός συλλογικών επενδύσεων που είναι εγκατεστημένος σε ένα Συμβαλλόμενο Κράτος, και εξομοιώνεται σύμφωνα με την εσωτερική νομοθεσία του άλλου Συμβαλλόμενου Κράτους με οργανισμό συλλογικών επενδύσεων, δικαιούται τα προνόμια που προβλέπονται στις διατάξεις των Άρθρων 10 και 11 για το μέρος του εισοδήματος που αντιστοιχεί στα δικαιώματα επί κεφαλαίων τα οποία κατέχουν πρόσωπα που είναι κάτοικοι οποιουδήποτε από τα Συμβαλλόμενα Κράτη ή πρόσωπα που είναι κάτοικοι οποιουδήποτε άλλου Κράτους με το οποίο το Συμβαλλόμενο Κράτος όπου αποκτήθηκαν μερίσματα ή τόκοι έχει συνάψει συμφωνία διοικητικής συνδρομής με σκοπό την πρόληψη της φοροδιαφυγής και της φοροαποφυγής.

4. Αναφορικά με το Άρθρο 19, νοείται ότι οι όροι «εκπαιδευόμενος ή μαθητευόμενος» περιλαμβάνουν κυρίως οποιοδήποτε πρόσωπο που προσφέρει εθελοντική εργασία σε διεθνές πλαίσιο, όπως ορίζεται στα Άρθρα L122-1 και επόμενα του Κεφαλαίου II, Τίτλος II του πρώτου Βιβλίου του Γαλλικού Κώδικα

Στρατιωτικής Θητείας ("Code du Service National"), ή σε οποιοσδήποτε άλλες ταυτόσημες ή ουσιαδώς παρόμοιες διατάξεις που τίθενται σε ισχύ μετά την ημερομηνία υπογραφής της Σύμβασης.

5. Οι διατάξεις της Σύμβασης σε καμία περίπτωση δεν εμποδίζουν τη Γαλλία να εφαρμόζει τις διατάξεις των Άρθρων 123 bis, 155 A, 115 quinquies, 209 B, 212, 238 A και 238-0 A του γενικού φορολογικού κώδικα αυτής ("Code general des impôts"), ή άλλες παρόμοιες διατάξεις που θα τροποποιούσαν ή θα αντικαθιστούσαν τις διατάξεις αυτών των άρθρων.

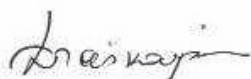
6. Ανεξάρτητα από τις διατάξεις της παραγράφου 2 του άρθρου 29, οι διατάξεις των παραγράφων 1 και 2 του άρθρου 18 εφαρμόζονται, κατόπιν αιτήματος, υπέρ κατοίκων της Ελλάδας ή της Γαλλίας, με την αντίστοιχη μέθοδο εξάλειψης της διπλής φορολογίας που προβλέπεται στο άρθρο 21, για φορολογικά έτη που αρχίζουν την ή μετά την 1η Ιανουαρίου 2015

Σε πίστωση των ανωτέρω, οι υπογράφωντες, δεόντως εξουσιοδοτημένοι προς τούτο, υπέγραψαν το παρόν Πρωτόκολλο.

Συντάχθηκε στην Αθήνα, στις 11/5/22, εις διπλούν, στην ελληνική και στη γαλλική γλώσσα, και αμφότερα τα κείμενα είναι εξίσου αυθεντικά.

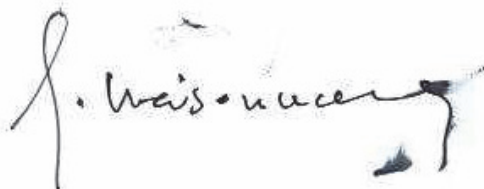
Για την Ελληνική Δημοκρατία

Για τη Γαλλική Δημοκρατία

Χρήστος ΣΤΑΪΚΟΥΡΑΣ

Υπουργός Οικονομικών

Patrick MAISONNAVE

Πρέσβης της Γαλλίας

Άρθρο δεύτερο
Κατάργηση ν.δ. 4386/1964

Από τη θέση σε ισχύ της Σύμβασης που κυρώνεται, παύει να ισχύει η «Σύμβασις μεταξύ της Ελλάδος και της Γαλλίας αποσκοπούσα την αποφυγήν της διπλής φορολογίας και την θέσπισιν κανόνων αμοιβαίας διοικητικής επικουρίας εν σχέσει προς τον φόρον επί του εισοδήματος», η οποία υπεγράφη στην Αθήνα, στις 21 Αυγούστου 1963 και το κυρωτικό αυτής νομοθετικό διάταγμα 4386/1964 (Α' 192) καταργείται.

Άρθρο τρίτο
Έναρξη ισχύος

Η ισχύς του παρόντος νόμου αρχίζει από τη δημοσίευσή του στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως και της Σύμβασης που κυρώνεται από την πλήρωση των προϋποθέσεων της παρ. 1 του άρθρου 29 αυτής.

Παραγγέλλομε τη δημοσίευση του παρόντος στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως και την εκτέλεσή του ως νόμου του Κράτους.

Αθήνα, 24 Οκτωβρίου 2022

Η Πρόεδρος της Δημοκρατίας

ΚΑΤΕΡΙΝΑ ΣΑΚΕΛΛΑΡΟΠΟΥΛΟΥ

Οι Υπουργοί

Οικονομικών ΧΡΗΣΤΟΣ ΣΤΑΪΚΟΥΡΑΣ	Αναπληρωτής Υπουργός Οικονομικών ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΣΚΥΛΑΚΑΚΗΣ	Ανάπτυξης και Επενδύσεων ΣΠΥΡΙΔΩΝ - ΑΔΩΝΙΣ ΓΕΩΡΓΙΑΔΗΣ
Εξωτερικών ΝΙΚΟΛΑΟΣ - ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΔΕΝΔΙΑΣ	Παιδείας και Θρησκευμάτων ΝΙΚΗ ΚΕΡΑΜΕΩΣ	Εργασίας και Κοινωνικών Υποθέσεων ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΧΑΤΖΗΔΑΚΗΣ
Περιβάλλοντος και Ενέργειας ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΣΚΡΕΚΑΣ	Πολιτισμού και Αθλητισμού ΣΤΥΛΙΑΝΗ ΜΕΝΔΩΝΗ	Δικαιοσύνης ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΤΣΙΑΡΑΣ
Υποδομών και Μεταφορών ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΚΑΡΑΜΑΝΛΗΣ	Ναυτιλίας και Νησιωτικής Πολιτικής ΙΩΑΝΝΗΣ ΠΛΑΚΙΩΤΑΚΗΣ	

Θεωρήθηκε και τέθηκε η Μεγάλη Σφραγίδα του Κράτους.

Αθήνα, 24 Οκτωβρίου 2022

Ο επί της Δικαιοσύνης Υπουργός

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΤΣΙΑΡΑΣ

ΕΘΝΙΚΟ ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟ

Το Εθνικό Τυπογραφείο αποτελεί δημόσια υπηρεσία υπαγόμενη στην Προεδρία της Κυβέρνησης και έχει την ευθύνη τόσο για τη σύνταξη, διαχείριση, εκτύπωση και κυκλοφορία των Φύλλων της Εφημερίδας της Κυβερνήσεως (ΦΕΚ), όσο και για την κάλυψη των εκτυπωτικών - εκδοτικών αναγκών του δημοσίου και του ευρύτερου δημόσιου τομέα (ν. 3469/2006/Α' 131 και π.δ. 29/2018/Α' 58).

1. ΦΥΛΛΟ ΤΗΣ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ (ΦΕΚ)

- Τα **ΦΕΚ σε ηλεκτρονική μορφή** διατίθενται δωρεάν στο **www.et.gr**, την επίσημη ιστοσελίδα του Εθνικού Τυπογραφείου. Όσα ΦΕΚ δεν έχουν ψηφιοποιηθεί και καταχωριστεί στην ανωτέρω ιστοσελίδα, ψηφιοποιούνται και αποστέλλονται επίσης δωρεάν με την υποβολή αίτησης, για την οποία αρκεί η συμπλήρωση των αναγκαίων στοιχείων σε ειδική φόρμα στον ιστότοπο **www.et.gr**.

- Τα **ΦΕΚ σε έντυπη μορφή** διατίθενται σε μεμονωμένα φύλλα είτε απευθείας από το Τμήμα Πωλήσεων και Συνδρομητών, είτε ταχυδρομικά με την αποστολή αιτήματος παραγγελίας μέσω των ΚΕΠ, είτε με ετήσια συνδρομή μέσω του Τμήματος Πωλήσεων και Συνδρομητών. Το κόστος ενός ασπρόμαυρου ΦΕΚ από 1 έως 16 σελίδες είναι 1,00 €, αλλά για κάθε επιπλέον οκτασέλιδο (ή μέρος αυτού) προσαυξάνεται κατά 0,20 €. Το κόστος ενός έγχρωμου ΦΕΚ από 1 έως 16 σελίδες είναι 1,50 €, αλλά για κάθε επιπλέον οκτασέλιδο (ή μέρος αυτού) προσαυξάνεται κατά 0,30 €. Το τεύχος Α.Σ.Ε.Π. διατίθεται δωρεάν.

• Τρόποι αποστολής κειμένων προς δημοσίευση:

Α. Τα κείμενα προς δημοσίευση στο ΦΕΚ, από τις υπηρεσίες και τους φορείς του δημοσίου, αποστέλλονται ηλεκτρονικά στη διεύθυνση **webmaster.et@et.gr** με χρήση προηγμένης ψηφιακής υπογραφής και χρονοσήμανσης.

Β. Κατ' εξαίρεση, όσοι πολίτες δεν διαθέτουν προηγμένη ψηφιακή υπογραφή μπορούν είτε να αποστέλλουν ταχυδρομικά, είτε να καταθέτουν με εκπρόσωπό τους κείμενα προς δημοσίευση εκτυπωμένα σε χαρτί στο Τμήμα Παραλαβής και Καταχώρισης Δημοσιευμάτων.

- Πληροφορίες, σχετικά με την αποστολή/κατάθεση εγγράφων προς δημοσίευση, την ημερήσια κυκλοφορία των Φ.Ε.Κ., με την πώληση των τευχών και με τους ισχύοντες τιμοκαταλόγους για όλες τις υπηρεσίες μας, περιλαμβάνονται στον ιστότοπο (**www.et.gr**). Επίσης μέσω του ιστότοπου δίδονται πληροφορίες σχετικά με την πορεία δημοσίευσης των εγγράφων, με βάση τον Κωδικό Αριθμό Δημοσιεύματος (ΚΑΔ). Πρόκειται για τον αριθμό που εκδίδει το Εθνικό Τυπογραφείο για όλα τα κείμενα που πληρούν τις προϋποθέσεις δημοσίευσης.

2. ΕΚΤΥΠΩΤΙΚΕΣ - ΕΚΔΟΤΙΚΕΣ ΑΝΑΓΚΕΣ ΤΟΥ ΔΗΜΟΣΙΟΥ

Το Εθνικό Τυπογραφείο ανταποκρινόμενο σε αιτήματα υπηρεσιών και φορέων του δημοσίου αναλαμβάνει να σχεδιάσει και να εκτυπώσει έντυπα, φυλλάδια, βιβλία, αφίσες, μπλοκ, μηχανογραφικά έντυπα, φακέλους για κάθε χρήση, κ.ά.

Επίσης σχεδιάζει ψηφιακές εκδόσεις, λογότυπα και παράγει οπτικοακουστικό υλικό.

Ταχυδρομική Διεύθυνση: Καποδιστρίου 34, τ.κ. 10432, Αθήνα

Ιστότοπος: **www.et.gr**

ΤΗΛΕΦΩΝΙΚΟ ΚΕΝΤΡΟ: 210 5279000 - fax: 210 5279054

Πληροφορίες σχετικά με την λειτουργία του ιστότοπου: **helpdesk.et@et.gr**

ΕΞΥΠΗΡΕΤΗΣΗ ΚΟΙΝΟΥ

Πωλήσεις - Συνδρομές: (Ισόγειο, τηλ. 210 5279178 - 180)

Πληροφορίες: (Ισόγειο, Γρ. 3 και τηλεφ. κέντρο 210 5279000)

Παραλαβή Δημ. Ύλης: (Ισόγειο, τηλ. 210 5279167, 210 5279139)

Αποστολή ψηφιακά υπογεγραμμένων εγγράφων προς δημοσίευση στο ΦΕΚ: **webmaster.et@et.gr**

Ωράριο για το κοινό: Δευτέρα ως Παρασκευή: 8:00 - 13:30

Πληροφορίες για γενικό πρωτόκολλο και αλληλογραφία: **grammateia@et.gr**

Πείτε μας τη γνώμη σας,

για να βελτιώσουμε τις υπηρεσίες μας, συμπληρώνοντας την ειδική φόρμα στον ιστότοπό μας.

